

Официален вестник на Европейския съюз

C 235

Издание
на български език

Информация и известия

Година 66
3 юли 2023 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2023/C 235/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2023/C 235/02 Дело C-626/21, Funke: Решение на Съда (пети състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Funke Sp. z o.o./Landespolizeidirektion Wien (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Директива 2001/95/ЕО — Член 12 и приложение II — Норми и технически разпоредби — Система на Европейския съюз за бърз обмен на информация (RAPEX) — Насоки — Опасни нехранителни продукти — Решение за изпълнение (ЕС) 2019/417 — Регламент (ЕО) 765/2008 — Членове 20 и 22 — Нотификации на Европейската комисия — Административно решение — Забрана за продажба на някои пиротехнически изделия и задължение за изтегляне — Искане на дистрибутор на съответните продукти за допълване на нотификациите — Орган, компетентен да се произнесе по искането — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Ефективна съдебна защита) 2

BG

2023/C 235/03	Дело C-97/22, DC (Отказ след изпълнението на договора: Решение на Съда (осми състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Landgericht Essen — Германия) — DC/HJ (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2011/83/ЕС — Член 14, параграф 4, буква а), подточка i) и параграф 5 — Право на отказ от договор, сключен извън търговския обект — Задължение за предоставяне на информация от съответния търговец — Непредоставяне на информация на потребителя от търговеца — Задължения на потребителя при отказ — Отказ, след като договорът е изпълнен — Последици)	3
2023/C 235/04	Дело C-105/22, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie (Облагане на изнасяни употребявани автомобили: Решение на Съда (осми състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — P.M./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie (Преюдициално запитване — Свободно движение на стоки — Данъчни разпоредби — Член 110 ДФЕС — Акцизи — Износ на регистриран в държава членка лек автомобил към страна от Европейското икономическо пространство (ЕИП) — Отказ на възстановяване на платен за този лек автомобил акциз до размер, пропорционален на продължителността на използването му на територията на държавата членка на регистрацията — Принципи на еднократност на акциза и на пропорционалност)	4
2023/C 235/05	Дело C-176/22, БК и ЖП (Частично спиране на главното производство: Решение на Съда (девети състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Специализиран наказателен съд — България) — Наказателно производство срещу БК, ЖП (Преюдициално запитване — Статут на Съда на Европейския съюз — Член 23, първа алинея — Спиране на главното производство от национална юрисдикция, която сезира Съда с преюдициално запитване на основание член 267 ДФЕС — Възможност за частично спиране)	4
2023/C 235/06	Дело C-264/22, Fonds de Garantie des Victimes des Actes de Terrorisme et d'Autres Infractions: Решение на Съда (девети състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunal da Relação de Lisboa — Португалия) — Fonds de Garantie des Victimes des Actes de Terrorisme et d'Autres Infractions (FGTI)/Victoria Seguros S.A. (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Приложимо право към извъндоговорните задължения — Регламент (ЕО) № 864/2007 — Член 4, параграф 1 — Член 15, буква з) — Член 19 — Злополука, причинена от плавателно средство в държава членка — Обезщетяване на пострадалото от тази злополука лице — Суброгация съгласно правото на друга държава членка — Искане за възстановяване, направено от третото лице, встъпило в правата на пострадалото лице — Приложимо право — Погасителна давност)	5
2023/C 235/07	Дело C-365/22, État belge (ДДС — Превозни средства, продавани за части): Решение на Съда (осми състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Белгия) — IT/État belge (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Режим за облагане на маржа на печалбата — Член 311 — Понятието „стоки втора употреба“ — Превозни средства извън употреба, продавани за части)	5
2023/C 235/08	Дело C-418/22, Cezam: Решение на Съда (девети състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance du Luxembourg — Белгия) — SA Cezam/État belge (Преюдициално запитване — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Задължения за деклариране и внасяне на ДДС — Член 273 — Санкции, предвидени в случай на неизпълнение на задълженията от страна на данъчнозадълженото лице — Принципи на пропорционалност и неутралност на ДДС — Право на приспадане на ДДС — Съвместимост на санкциите)	6
2023/C 235/09	Дело C-690/22, Shortcut: Определение на Съда (седми състав) от 24 май 2023 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Shortcut — Consultadoria e Serviços de Tecnologias de Informação, Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 178, буква а) — Право на приспадане — Условия за упражняване — Член 226, точка 6 — Данни, които задължително трябва да са отразени във фактурата — Обхват и естество на предоставените услуги — Фактури, съдържащи общо описание на предоставените услуги)	7

2023/C 235/10	Дело C-162/23, Air France: Определение на председателя на Съда от 24 април 2023 г. (преюдициално запитване от Landgericht Düsseldorf — Германия) — LN/Société Air France SA (Въздушен транспорт — Право на пренасочване — Пътник, претендиращ пренасочване, което не е свързано с първоначалния план за пътуването)	7
2023/C 235/11	Дело C-137/23, Alsen: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 7 март 2023 г. — X/Staatssecretaris van Financiën	8
2023/C 235/12	Дело C-143/23: Преюдициално запитване от Landgericht Ravensburg (Германия), постъпило на 9 март 2023 г. — TJ, KI, FA/Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH	8
2023/C 235/13	Дело C-158/23, Keren: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 15 март 2023 г. — T.G./Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	9
2023/C 235/14	Дело C-179/23, Credidam: Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 21 март 2023 г. — Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam)/Guvernul României, Ministerul Finanțelor	10
2023/C 235/15	Дело C-184/23: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 22 март 2023 г. — Finanzamt T/S	10
2023/C 235/16	Дело C-187/23, Albausy: Преюдициално запитване от Amtsgericht Lörrach (Германия), постъпило на 23 март 2023 г. — в производството по открито наследство от наследодателя Р. М. J. Т.	11
2023/C 235/17	Дело C-209/23, RRC Sports: Преюдициално запитване от Landgericht Mainz (Германия), постъпило на 31 март 2023 г. — FT и RRC Sports GmbH/Fédération internationale de football association (FIFA)	11
2023/C 235/18	Дело C-225/23, Pinta: Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 11 април 2023 г. — FR/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	14
2023/C 235/19	Дело C-235/23, Paolo Beltrami: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 13 април 2023 г. — Paolo Beltrami S.p.A./Comune di Milano	15
2023/C 235/20	Дело C-244/23 P: Жалба, подадена на 17 април 2023 г. от Европейска комисия срещу решението, постановено от Общия съд (осми разширен състав) на 8 февруари 2023 г. по дело T-522/20, Carpatair/Комисия	16
2023/C 235/21	Дело C-245/23 P: Жалба, подадена на 17 април 2023 г. от Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) срещу решението, постановено от Общия съд (осми разширен състав) на 8 февруари 2023 г. по дело T-522/20, Carpatair/Комисия	17
2023/C 235/22	Дело C-246/23 P: Жалба, подадена на 17 април 2023 г. от Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia“ SA (AITTV) срещу решението, постановено от Общия съд (осми разширен състав) на 8 февруари 2023 г. по дело T-522/20, Carpatair/Комисия	18
2023/C 235/23	Дело C-247/23, Deldits: Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 18 април 2023 г. — VP/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság	19
2023/C 235/24	Дело C-248/23, Novo Nordisk: Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 18 април 2023 г. — Novo Nordisk AS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	20

2023/C 235/25	Дело C-249/23 P: Жалба, подадена на 18 април 2023 г. от ClientEarth AISBL срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 1 февруари 2023 г. по дело T-354/21, ClientEarth/Комисия	20
2023/C 235/26	Дело C-255/23, AVVA и други: Преюдициално запитване от Ekonomisko lietu tiesa (Литва), постъпило на 19 април 2023 г. — наказателно производство срещу: A, B, C, D, F, E, G, SIA AVVA, SIA Liftu alianse	21
2023/C 235/27	Дело C-294/23 P: Жалба, подадена на 8 май 2023 година от Република България срещу решение на Общия съд, постановено на 8 март 2023 година по дело T-235/21, Република България / Европейска комисия	21
2023/C 235/28	Дело C-297/23 P: Жалба, подадена на 11 май 2023 г. от Harley-Davidson Europe Ltd и Neovia Logistics Services International срещу решението, постановено от Общия съд (осми разширен състав) на 1 март 2023 г. по дело T-324/21, Harley-Davidson Europe и Neovia Logistics Services International/Комисия	22
Общ съд		
2023/C 235/29	Дело T-312/20: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — EVN/Комисия (Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Процесуална легитимация — Допустимост — Задължение за мотивиране — Понятие „една-единствена концентрация“ — Право на ефективна съдебна защита — Право на изслушване — Очертаване на пазара — Анализирания период — Анализ на пазарната мощ — Решаващо влияние — Явни грешки в преценката — Задължение за полагане на дължима грижа)	24
2023/C 235/30	Дело T-313/20: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Stadtwerke Leipzig/Комисия (Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Процесуална легитимация — Допустимост — Задължение за мотивиране — Понятие „една-единствена концентрация“ — Право на ефективна съдебна защита — Право на изслушване — Определяне на пазара — Анализирания период — Анализ на пазарната мощ — Решаващо влияние — Явни грешки в преценката — Задължение за полагане на дължима грижа)	24
2023/C 235/31	Дело T-314/20: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Stadtwerke Hameln Weserbergland/Комисия (Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Липса на процесуална легитимация — Липса на активно участие — Недопустимост)	25
2023/C 235/32	Дело T-315/20: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — TEAG/Комисия (Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Процесуална легитимация — Допустимост — Задължение за мотивиране — Понятие „една-единствена концентрация“ — Право на ефективна съдебна защита — Право на изслушване — Определяне на пазара — Анализирания период — Анализ на пазарната мощ — Решаващо влияние — Явни грешки в преценката — Задължение за полагане на дължима грижа)	26
2023/C 235/33	Дело T-316/20: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Naturstrom/Комисия (Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Липса на процесуална легитимация — Липса на активно участие — Недопустимост)	26

2023/C 235/34	Дело T-317/20: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — EnergieVerbund Dresden/Комисия („Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Процесуална легитимация — Допустимост — Задължение за мотивиране — Понятие за една-единствена концентрация — Право на ефективна съдебна защита — Право на изслушване — Определяне на пазара — Период на анализ — Анализ на пазарната мощ — Решаващо влияние — Явни грешки в преценката — Задължение за полагане на дължима грижа)	27
2023/C 235/35	Дело T-318/20: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — eins energie in sachsen/Комисия (Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Липса на процесуална легитимация — Липса на активно участие — Недопустимост)	28
2023/C 235/36	Дело T-319/20: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — GGEW/Комисия („Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Процесуална легитимация — Допустимост — Задължение за мотивиране — Понятие за една-единствена концентрация — Право на ефективна съдебна защита — Право на изслушване — Очертаване на пазара — Период на анализ — Анализ на пазарната мощ — Решаващо влияние — Явни грешки в преценката — Задължение за полагане на дължима грижа)	28
2023/C 235/37	Дело T-320/20: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Mainova/Комисия (Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Липса на процесуална легитимация — Липса на активно участие — Недопустимост)	29
2023/C 235/38	Дело T-321/20: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — enercity/Комисия (Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Липса на процесуална легитимация — Липса на активно участие — Недопустимост)	30
2023/C 235/39	Дело T-322/20: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Stadtwerke Frankfurt am Main/Комисия („Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Липса на процесуална легитимация — Недопустимост“)	30
2023/C 235/40	Дело T-451/20: Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Meta Platforms Ireland/Комисия (Конкуренция — Пазар за данни — Административно производство — Член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) 1/2003 — Искания за информация — Виртуална зала за данни — Задължение за мотивиране — Правна сигурност — Право на защита — Необходим характер на поисканата информация — Злоупотреба с власт — Право на зачитане на личния живот — Пропорционалност — Принцип на добра администрация — Професионална тайна)	31
2023/C 235/41	Дело T-452/20: Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Meta Platforms Ireland/Комисия (Конкуренция — Пазар на данни — Административно производство — Член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Искания за информация — Виртуална зала за данни — Задължение за мотивиране — Правна сигурност — Право на защита — Необходимост от исканата информация — Злоупотреба с власт — Право на зачитане на личния живот — Пропорционалност — Принцип на добра администрация — Професионална тайна)	32
2023/C 235/42	Дело T-556/21: Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Lyubetskaya/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети с оглед на положението в Беларус — Замразяване на средства — Ограничение в областта на допускането до територията на държавите членки — Включване на името на жалбоподателя в писъците на засегнатите лица, образувания и органи — Задължение за мотивиране — Грешка в преценката — Пропорционалност)	32

2023/C 235/43	Дело T-557/21: Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Omeliyanuk/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети с оглед на положението в Беларус — Замразяване на средства — Ограничение в областта на допускането до територията на държавите членки — Включване на името на жалбоподателя в писъците на засегнатите лица, образувания и органи — Задължение за мотивиране — Грешка в преценката — Пропорционалност)	33
2023/C 235/44	Дело T-579/21: Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Гусаченко/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Беларус — Замразяване на средства — Ограничения за достъп до територията на държавите членки — Включване на името на жалбоподателя в списъка на засегнатите лица, образувания и органи — Грешка в преценката — Пропорционалност — Свобода на изразяване)	33
2023/C 235/45	Дело T-580/21: Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Гайдукевич/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Беларус — Замразяване на средства — Ограничения за достъп до територията на държавите членки — Включване на името на жалбоподателя в списъка на засегнатите лица, образувания и органи — Задължение за мотивиране — Грешка в преценката — Пропорционалност)	34
2023/C 235/46	Дело T-685/21: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — IR/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Социална сигурност — Общи правила, свързани с със здравното осигуряване на длъжностните лица — Член 72 от Правилника — Тежко заболяване — Становище на медицинското лице — Задължение за мотивиране)	35
2023/C 235/47	Дело T-177/22: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Chambers и др./Комисия (Публична служба — Срочно наети служители — Договорно наети служители — Възстановяване на разноски — Пътни разноски — Последици от излизането на Обединеното кралство от Съюза — Място на произход в трета държава — Отнемане на правото на плащане на еднократно годишно обезщетение на пътните разноски — Грешка в преценката — Равно третиране)	35
2023/C 235/48	Дело T-267/22: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Consulta/EUIPO — Karlinger (ACASA) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „ACASA“ — Основание за абсолютна недействителност — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) 40/94 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Задължение за мотивиране — Член 94 от Регламент 2017/1001)	36
2023/C 235/49	Дело T-480/22: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Panicongelados-Massas Congeladas/EUIPO — Seder (panidor) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „panidor“ — По-ранна национална словна марка „ANIDOR“ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	36
2023/C 235/50	Дело T-509/22: Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Bimbo/EUIPO — Bottari Europe (BimboBIKE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „BimboBIKE“ — По-ранна национална словна марка „BIMBO“ — Относително основание за отказ — Засягане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)	37
2023/C 235/51	Дело T-656/22: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — moderne Stadt/EUIPO (DEUTZER HAFEN) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „DEUTZER HAFEN“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Равно третиране)	38
2023/C 235/52	Дело T-657/22: Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — moderne Stadt/EUIPO (DEUTZER HAFEN KÖLN) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „DEUTZER HAFEN KÖLN“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Равно третиране)	38
2023/C 235/53	Дело T-265/22: Определение на Общия съд от 10 май 2023 г. — PSSC 2012/EUIPO — Starwood Hotels & Resorts Worldwide (LA BOTTEGA W) (Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)	39

2023/C 235/54	Дело T-132/23: Жалба, подадена на 13 март 2023 г. — Óbudai Egyetem/Съвет и Комисия	39
2023/C 235/55	Дело T-133/23: Жалба, подадена на 13 март 2023 г. — Állatorvostudományi Egyetem/Съвет и Комисия	41
2023/C 235/56	Дело T-139/23: Жалба, подадена на 13 март 2023 г. — Miskolci Egyetem/Съвет и Комисия	42
2023/C 235/57	Дело T-140/23: Жалба, подадена на 13 март 2023 г. — Dunaújvárosi Egyetem/Съвет и Комисия . .	43
2023/C 235/58	Дело T-200/23: Жалба, подадена на 17 април 2023 г. — Domingo Alonso Group/EUIPO — Ald Automotive и Salvador Caetano Auto (my CARFLIX)	44
2023/C 235/59	Дело T-206/23: Жалба, подадена на 20 април 2023 г. — Laboratorios Ern/EUIPO — Cannabinoids Spain (Sanoid)	45
2023/C 235/60	Дело T-211/23: Жалба, подадена на 23 април 2023 г. — Fractal Analytics/EUIPO — Fractalia Remote Systems (FRACTALIA Remote Systems)	46
2023/C 235/61	Дело T-214/23: Жалба, подадена на 18 април 2023 г. — Greenpeace и др./Комисия	46
2023/C 235/62	Дело T-215/23: Жалба, подадена на 18 април 2023 г. — ClientEarth и др./Комисия	48
2023/C 235/63	Дело T-224/23: Жалба, подадена на 28 април 2023 г. — VY/Парламент	49
2023/C 235/64	Дело T-226/23: Жалба, подадена на 2 май 2023 г. — Neuraxpharm Pharmaceuticals/Комисия	50
2023/C 235/65	Дело T-228/23: Жалба, подадена на 2 май 2023 г. — Zakłady Farmaceutyczne Polpharma/Комисия	51
2023/C 235/66	Дело T-234/23: Жалба, подадена на 1 май 2023 г. — WA/Комисия	52
2023/C 235/67	Дело T-235/23: Жалба, подадена на 2 май 2023 г. — WB/Комисия	53
2023/C 235/68	Дело T-236/23: Жалба, подадена на 2 май 2023 г. — WD/Комисия	54
2023/C 235/69	Дело T-237/23: Жалба, подадена на 3 май 2023 г. — WE/Комисия	55
2023/C 235/70	Дело T-238/23: Жалба, подадена на 4 май 2023 г. — WF/Комисия	56
2023/C 235/71	Дело T-240/23: Жалба, подадена на 8 май 2023 г. — LichtBlick/Комисия	57
2023/C 235/72	Дело T-241/23: Жалба, подадена на 8 май 2023 г. — WG/Комисия	58
2023/C 235/73	Дело T-242/23: Жалба, подадена на 9 май 2023 г. — WH/Комисия	60
2023/C 235/74	Дело T-245/23: Жалба, подадена на 12 май 2023 г. — Braunschweiger Versorgungs/EUIPO — B.F. Energy (BF energy)	61
2023/C 235/75	Дело T-246/23: Жалба, подадена на 8 май 2023 г. — Sky/EUIPO — Skyworks Solutions (SKYWORKS Sky5)	62
2023/C 235/76	Дело T-248/23: Жалба, подадена на 12 май 2023 г. — Bonami.CZ/EUIPO — Roval Print (Bonami)	62
2023/C 235/77	Дело T-249/23: Жалба, подадена на 13 май 2023 г. — WI/Комисия	63
2023/C 235/78	Дело T-250/23: Жалба, подадена на 13 май 2023 г. — WJ/Комисия	64
2023/C 235/79	Дело T-251/23: Жалба, подадена на 13 май 2023 г. — WK/Комисия	65
2023/C 235/80	Дело T-252/23: Жалба, подадена на 14 май 2023 г. — WL/Комисия	66

2023/C 235/81	Дело T-253/23: Жалба, подадена на 14 май 2023 г. — WM/Комисия	67
2023/C 235/82	Дело T-263/23: Жалба, подадена на 16 май 2023 г. — Symrise/Комисия	69
2023/C 235/83	Дело T-265/23: Жалба, подадена на 11 май 2023 г. — VDK/Комисия	69
2023/C 235/84	Дело T-269/23: Жалба, подадена на 17 май 2023 г. — AirDoctor/EUIPO (AMAZING AIR)	71
2023/C 235/85	Дело T-270/23: Жалба, подадена на 18 май 2023 г. — Rosbank/Съвет	71
2023/C 235/86	Дело T-271/23: Жалба, подадена на 22 май 2023 г. — Alfa-Bank/Съвет	72
2023/C 235/87	Дело T-274/23: Жалба, подадена на 19 май 2023 г. — Karadeniz/EUIPO — Cakmakci (Acapulco)	73
2023/C 235/88	Дело T-279/23: Жалба, подадена на 22 май 2023 г. — Sumol + Compal Marcas/EUIPO — Kåska (smål)	74
2023/C 235/89	Дело T-283/23: Жалба, подадена на 23 май 2023 г. — Aven/Съвет	75
2023/C 235/90	Дело T-285/23: Жалба, подадена на 24 май 2023 г. — Volta Charging/EUIPO — The Paper & Office Equipment Spain Ass (VOLTA)	76
2023/C 235/91	Дело T-762/21: Определение на Общия съд от 16 май 2023 г. — C&C IP UK/EUIPO — Tipico Group (t)	76
2023/C 235/92	Дело T-378/22: Определение на Общия съд от 16 май 2023 г. — Diesel/EUIPO — Lidl Stiftung (joggjeans)	77
2023/C 235/93	Дело T-379/22: Определение на Общия съд от 16 май 2023 г. — Diesel/EUIPO — Lidl Stiftung (joggjeans)	77

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2023/C 235/01)

Последна публикация

ОВ С 223, 26.6.2023 г.

Предишни публикации

ОВ С 216, 19.6.2023 г.

ОВ С 205, 12.6.2023 г.

ОВ С 189, 30.5.2023 г.

ОВ С 173, 15.5.2023 г.

ОВ С 164, 8.5.2023 г.

ОВ С 155, 2.5.2023 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (пети състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Funke Sp. z o.o./Landespolizeidirektion Wien

(Дело C-626/21 ⁽¹⁾, Funke)

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Директива 2001/95/ЕО — Член 12 и приложение II — Норми и технически разпоредби — Система на Европейския съюз за бърз обмен на информация (RAPEX) — Насоки — Опасни нехранителни продукти — Решение за изпълнение (ЕС) 2019/417 — Регламент (ЕО) 765/2008 — Членове 20 и 22 — Нотификации на Европейската комисия — Административно решение — Забрана за продажба на някои пиротехнически изделия и задължение за изтегляне — Искане на дистрибутор на съответните продукти за допълване на нотификациите — Орган, компетентен да се произнесе по искането — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Ефективна съдебна защита)

(2023/C 235/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Funke Sp. z o.o.

Отговорник: Landespolizeidirektion Wien

Диспозитив

- 1) Членове 20 и 22 от Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 година за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕО) № 339/93, член 12 и приложение II от Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 година относно общата безопасност на продуктите, изменена с Регламент № 765/2008, и приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2019/417 на Комисията от 8 ноември 2018 година за въвеждане на насоки за управлението на системата на Европейския съюз за бърз обмен на информация „RAPEX“, създадена съгласно член 12 от Директива 2001/95/ЕО относно общата безопасност на продуктите, и нейната система за нотифициране,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

предоставят на икономически оператор — чиито интереси могат да бъдат увредени от нотификация, извършена съгласно член 22 от Регламент № 765/2008 от държава членка до Комисията — като вносител на посочените в тази нотификация продукти, правото да поиска от компетентните органи на нотифициращата държава членка да бъде допълнена посочената нотификация.

- 2) Членове 20 и 22 от Регламент (ЕО) № 765/2008, член 12 и приложение II от Директива 2001/95, изменена с Регламент № 765/2008, и приложението към Решение за изпълнение 2019/417, разглеждани през призмата на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

икономически оператор като вносителя на продуктите, посочени в извършена съгласно член 22 от Регламент № 765/2008 нотификация, който не е адресат на мярката, стояща в основата на нотификацията, и чиито интереси могат да бъдат увредени поради непълнотата на споменатата нотификация, трябва да разполага с правно средство за защита в нотифициращата държава членка, с което да накара същата да изпълни съответните си задължения.

(¹) ОВ С 37, 24.1.2022 г.

Решение на Съда (осми състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Landgericht Essen — Германия) — DC/HJ

(Дело C-97/22 (¹), DC (Отказ след изпълнението на договора))

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2011/83/ЕС — Член 14, параграф 4, буква а), подточка i) и параграф 5 — Право на отказ от договор, сключен извън търговския обект — Задължение за предоставяне на информация от съответния търговец — Непредоставяне на информация на потребителя от търговеца — Задължения на потребителя при отказ — Отказ, след като договорът е изпълнен — Последици)

(2023/C 235/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Essen

Страни в главното производство

Ищец: DC

Ответник: HJ

Диспозитив

Член 14, параграф 4, буква а), подточка i) и параграф 5 от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

трябва да се тълкува в смисъл, че:

освобождава потребител от всяко задължение за плащане на услуги, доставени му в изпълнение на договор извън търговския обект, ако съответният търговец не му е предоставил информацията по този член 14, параграф 4, буква а), подточка i) и ако потребителят е упражнил правото си на отказ, след като договорът вече е бил изпълнен.

(¹) ОВ С 165, 19.4.2022 г.

Решение на Съда (осми състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — P.M./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

(Дело C-105/22, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie (Облагане на изнасяни употребявани автомобили) ⁽¹⁾)

(Преюдициално запитване — Свободно движение на стоки — Данъчни разпоредби — Член 110 ДФЕС — Акцизи — Износ на регистриран в държава членка лек автомобил към страна от Европейското икономическо пространство (ЕИП) — Отказ на възстановяване на платен за този лек автомобил акциз до размер, пропорционален на продължителността на използването му на територията на държавата членка на регистрация — Принципи на еднократност на акциза и на пропорционалност)

(2023/C 235/04)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: P.M.

Ответник: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

Диспозитив

Първичното право на Съюза, и по-конкретно член 110, първа алинея ДФЕС, както и принципите на еднократност на акциза и на пропорционалност трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която не предвижда при износ на лек автомобил, регистриран в съответната държава членка, възстановяването на платения за този автомобил в тази държава членка акциз, до размер, пропорционален на продължителността на използване на посочения автомобил на територията на същата.

⁽¹⁾ ОВ С 207, 23.5.2022 г.

Решение на Съда (девети състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Специализиран наказателен съд — България) — Наказателно производство срещу БК, ЖП

(Дело C-176/22 ⁽¹⁾, БК и ЖП (Частично спиране на главното производство)

(Преюдициално запитване — Статут на Съда на Европейския съюз — Член 23, първа алинея — Спиране на главното производство от национална юрисдикция, която сезира Съда с преюдициално запитване на основание член 267 ДФЕС — Възможност за частично спиране)

(2023/C 235/05)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страни в главното производство

БК, ЖП

при участието на: Специализирана прокуратура

Диспозитив

Член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална юрисдикция, отправила преюдициално запитване на основание член 267 ДФЕС, да спре главното производство само в частта относно онези негови аспекти, на които би могъл да се отрази отговорът на Съда по това запитване.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 10.5.2022 г.

Решение на Съда (девети състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunal da Relação de Lisboa — Португалия) — Fonds de Garantie des Victimes des Actes de Terrorisme et d'Autres Infractions (FGTI)/Victoria Seguros S.A.

(Дело C-264/22 ⁽¹⁾, Fonds de Garantie des Victimes des Actes de Terrorisme et d'Autres Infractions)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Приложимо право към извъндоговорните задължения — Регламент (ЕО) № 864/2007 — Член 4, параграф 1 — Член 15, буква з) — Член 19 — Злополука, причинена от плавателно средство в държава членка — Обезщетяване на пострадалото от тази злополука лице — Суброгация съгласно правото на друга държава членка — Искане за възстановяване, направено от третото лице, встъпило в правата на пострадалото лице — Приложимо право — Погасителна давност)

(2023/C 235/06)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal da Relação de Lisboa

Страни в главното производство

Ищец: Fonds de Garantie des Victimes des Actes de Terrorisme et d'Autres Infractions (FGTI)

Ответник: Victoria Seguros S.A.

Диспозитив

Член 4, параграф 1, член 15, буква з) и член 19 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“)

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

правото, което урежда иска на трето лице, встъпило в правата на увредено лице срещу причинителя на вреда, и определя по-специално правилата за погасяване по давност на този иск, е по принцип правото на държавата, в която е настъпила вредата.

⁽¹⁾ ОВ С 284, 25.7.2022 г.

Решение на Съда (осми състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Белгия) — IT/État belge

(Дело C-365/22 ⁽¹⁾, État belge (ДДС — Превозни средства, продавани за части)

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Режим за облагане на таржа на печалбата — Член 311 — Понятието „стоки втора употреба“ — Превозни средства извън употреба, продавани за части)

(2023/C 235/07)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: IT

Ответник: État belge

Диспозитив

Член 311, параграф 1, точка 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност

трябва да се тълкува в смисъл, че:

окончателно излезлите от употреба автомобили, които дадено предприятие е придобило от лица по член 314 от тази директива и които са предназначени за продажба „за части“, без частите да са били отделени от тях, представляват стоки втора употреба по смисъла на член 311, параграф 1, точка 1 от посочената директива, когато, от една страна, в тях още се съдържат части, запазили характеристиките, които са имали, когато са били нови, така че да могат да бъдат използвани отново в този си вид или след ремонт, и от друга, е установено, че тези превозни средства са останали в икономическия си цикъл поради такова повторно използване на частите.

(¹) ОВ С 380, 3.10.2022 г.

Решение на Съда (девети състав) от 17 май 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance du Luxembourg — Белгия) — SA Cezam/État belge

(Дело C-418/22 (¹), Cezam)

(Преюдициално запитване — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Задължения за деклариране и внасяне на ДДС — Член 273 — Санкции, предвидени в случай на неизпълнение на задълженията от страна на данъчнозадълженото лице — Принципи на пропорционалност и неутралност на ДДС — Право на приспадане на ДДС — Съвместимост на санкциите)

(2023/C 235/08)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance du Luxembourg

Страни в главното производство

Жалбоподател: SA Cezam

Ответник: État belge

Диспозитив

Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, както и принципите на пропорционалност и данъчна неутралност

трябва да се тълкуват в смисъл, че

допускат национална правна уредба, съгласно която неизпълнението на задължението за деклариране и внасяне на данъка върху добавената стойност (ДДС) в държавния бюджет се наказва с фиксирана глоба, възлизаща на 20 % от размера на ДДС, който би бил дължим преди намаляване с подлежащия на приспадане ДДС, освен ако запитващата юрисдикция не установи друго при проверките, които следва да извърши по отношение на пропорционалността на глобата, наложена в случая по главното производство.

(¹) ОВ С 359, 19.9.2022 г.

Определение на Съда (седми състав) от 24 май 2023 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Shortcut — Consultadoria e Serviços de Tecnologias de Informação, Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-690/22 ⁽¹⁾, Shortcut)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 178, буква а) — Право на приспадане — Условия за упражняване — Член 226, точка 6 — Данни, които задължително трябва да са отразени във фактурата — Обхват и естество на предоставените услуги — Фактури, съдържащи общо описание на предоставените услуги)

(2023/C 235/09)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Shortcut — Consultadoria e Serviços de Tecnologias de Informação, Lda

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Диспозитив

Член 178, буква а), член 219 и член 226, точка от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

допускат националните данъчни органи да могат да откажат право на приспадане на данъка върху добавената стойност, тъй като фактурите, съдържащи описания като „услуги за разработка на приложения“, не отговарят на формалните изисквания, посочени в последната разпоредба.

⁽¹⁾ Дата на постъпване в Съда: 9.11.2022 г.

Определение на председателя на Съда от 24 април 2023 г. (преюдициално запитване от Landgericht Düsseldorf — Германия) — LN/Société Air France SA

(Дело C-162/23, Air France) ⁽¹⁾

(Въздушен транспорт — Право на пренасочване — Пътник, претендиращ пренасочване, което не е свързано с първоначалния план за пътуването)

(2023/C 235/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: LN

Ответник: Société Air France SA

Диспозитив

Заличава дело C-162/23 от регистъра на Съда.

⁽¹⁾ Дата на постъпване в Съда: 16.3.2023 г.

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 7 март 2023 г. — X/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-137/23, Alsen) ⁽¹⁾

(2023/C 235/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Касатор: X

Ответник по касационната жалба: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2003/96 ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че предвиденото в тази разпоредба освобождаване от облагане с данъци се прилага по отношение на енергийните продукти, за които е установено, че се използват за задвижването на кораби, плаващи във вътрешните води на Съюза, дори ако по време на това използване съдържанието на маркиращия знак Solvent Yellow 124 в тези енергийни продукти (в случая — газьол) е под минималното изисквано количество, при положение че данъчните органи не разполагат с никакви данни, че собственикът или операторът на кораба или неговият представител на борда на кораба (капитанът) е участвал в избягване на плащането на акцизи, в злоупотреба с акцизи или в измама с акцизи по отношение на държания от него газьол?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: трябва ли член 7, параграф 2 от Директива 2008/118 ⁽³⁾ да се тълкува в смисъл, че когато е установено, че танкът за гориво на плаващ във вътрешни води кораб съдържа само газьол с произход от доставчик на гориво, който с разрешение на данъчните органи може да освобождава за потребление този освободен от акцизи газьол, самият факт, че съдържанието на маркиращия знак Solvent Yellow 124 в газьола е под минималното изисквано количество, означава, че задължението за акциза е възникнало изцяло към този по-ранен момент — когато е извършено освобождаването за потребление съгласно член 7, параграф 2, буква а) от посочената директива?
- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос и ако следователно при това положение се прилага и член 7, параграф 2, буква б) от Директива 2008/118: допуска ли установеният в правото на Съюза принцип на пропорционалност задължението за акциз, което е възникнало в съответствие с член 7, параграф 2, буква б) от Директива 2008/118, да бъде събрано в съответствие с член 8, параграф 1, буква б) от посочената директива от капитана, който държи акцизните стоки, дори когато той не е имал основания да се съмнява, че доставеният газьол е освободен от акциз в съответствие с разпоредбите от правото на Съюза и националното право?
- 4) От значение ли е за отговора на третия въпрос обстоятелството, че капитанът не изпълнява функцията си в рамките на трудово правоотношение, но същевременно е собственик на кораба?

⁽¹⁾ Името, с което е означено настоящото дело, е фиктивно. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, 2003 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98).

⁽³⁾ Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО (ОВ L 9, 2009 г., стр. 12).

Преюдициално запитване от Landgericht Ravensburg (Германия), постъпило на 9 март 2023 г. — TJ, KI, FA/Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

(Дело C-143/23)

(2023/C 235/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Ravensburg

Страни в главното производство

Ищци: TJ, KI, FA

Ответници: Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с правото на Съюза, по-специално с член 14, параграф 1 от Директива 2008/48/ЕО ⁽¹⁾, в случай на договор за потребителски кредит, за който е направено изявление за отказ и който е свързан със сключен в търговски обект договор за покупко-продажба на превозно средство, размерът на компенсаторното обезщетение за обезценяването на финансираното превозно средство, дължимо от потребителя на кредитора при връщане на финансираното превозно средство, да се изчислява като платената от търговеца цена към момента на връщането на превозното средство се приспадне от продажната цена на търговеца към момента на придобиването на превозното средство от потребителя?
- 2) Напълно хармонизирана ли е и следователно задължителна за държавите членки ли е уредбата по член 14, параграф 3, буква б), първо изречение от Директива 2008/48/ЕО относно договорите за потребителски кредити, свързани с договор за покупко-продажба на превозно средство?

При отрицателен отговор на втория преюдициален въпрос:

- 3) Съвместимо ли е с правото на Съюза, по-специално с член 14, параграф 1 от Директива 2008/48/ЕО, след отказ от договор за потребителски кредит, свързан с договор за покупко-продажба на превозно средство, кредитополучателят да трябва да плати договорената лихва за периода от изплащането на кредита на продавача на финансираното превозно средство до момента на връщането на превозното средство на кредитора (или продавача)?

⁽¹⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 2008 г., стр. 66).

**Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 15 март 2023 г. —
T.G./Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid**

(Дело C-158/23, Keren ⁽¹⁾)

(2023/C 235/13)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Въззивник: T.G.

Въззиваеи: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 34 от Директива 2011/95 ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като предвидената в член 7b от Wet inburgering (Закон за интеграцията), която налага на лицата с право на убежище задължението да положат успешно изпит за интеграция, чието неизпълнение е наказуемо с глоба?
- 2) Трябва ли член 34 от Директива 2011/95 да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която лицата с право на убежище по принцип сами поемат всички разходи по програмите за интегриране?
- 3) При отговора на втория въпрос от значение ли е, че лицата с право на убежище могат да получат държавен заем, за да заплатят разходите по програмите за интегриране и че този заем се опрощава, ако те издържат навреме изпита за интеграция или навреме бъдат освободени или изключени от задължението за интеграция?

- 4) Ако член 34 от Директива 2011/95 допуска на лицата с право на убежище да бъде наложено задължение за успешно полагане на изпит за интеграция, чието неизпълнение е наказуемо с глоба, и да поемат всички разходи по програмите за интегриране, накърнява ли размерът на заема, който следва да се погаси евентуално в съчетание с глобата, постигането на целта и полезното действие на член 34 от Директива 2011/95?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9).

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 21 март 2023 г. — Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam)/Guvernul României, Ministerul Finanțelor

(Дело C-179/23, Credidam)

(2023/C 235/14)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

Жалбоподатели в касационното производство — Ответници: Guvernul României, Ministerul Finanțelor

Ответник в касационното производство — Ищец: Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam)

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли дейността на организациите за колективно управление по събиране, разпределяне и изплащане на възнаграждения, насрещната престация за която е комисионата, получавана от тези организации, доставка на услуги по смисъла на член 24, параграф 1 и член 25, буква в) от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ (Директивата за ДДС) по отношение на носителите на авторски или сродни права?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, представлява ли доставка на услуги по смисъла на Директивата за ДДС дейността на организациите за колективно управление по отношение на носителите на права дори ако се приеме, че носителите на права, от чието име организациите за колективно управление събират възнагражденията, не извършват доставка на услуги по отношение на ползвателите, които са задължени да плащат възнагражденията?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 22 март 2023 г. — Finanzamt T/S

(Дело C-184/23)

(2023/C 235/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt T

Ответник: S

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли да се приеме, че консолидирането на няколко лица в едно данъчнозадължено лице по смисъла на член 4, параграф 4, втора алинея от Директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ води до това, че възмездните доставки между тези лица остават извън приложното поле на режима на ДДС по смисъла на член 2, точка 1 от посочената директива?
- 2) Попадат ли в приложното поле на режима на ДДС възмездните доставки между тези лица включително когато получателят на доставката няма право или има право само на частично приспадане на платения по получени доставки данък, тъй като в противен случай съществува риск от данъчни загуби?

⁽¹⁾ Шеста директива на Съвета от 16 декември 1991 година относно допълнение на общата система на данъка върху добавената стойност и за изменение на Директива 77/388/ЕИО с оглед премахването на фискалните граници (ОВ L 145, 1977 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 110).

Преюдициално запитване от Amtsgericht Lörrach (Германия), постъпило на 23 март 2023 г. — в производството по открито наследство от наследодателя Р. М. J. Т.

(Дело C-187/23, Albausy ⁽¹⁾)

(2023/C 235/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Lörrach

Страни в главното производство

Заинтересовани страни: E. V. G.-T., P. T., F. T., G. T.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 67, параграф 1, втора алинея, буква а) от Регламент № 650/2012 ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че се имат предвид и възраженията, повдигнати в самото производство по издаване на европейско удостоверение за наследство, и че съдът няма право да разгледа тези възражения, поради което в тази разпоредба се имат предвид не само възраженията, повдигнати в друго производство?
- 2) При утвърдителен отговор на въпроса по буква а), трябва ли член 67, параграф 1, втора алинея, буква а) от Регламент № 650/2012 следователно да се тълкува в смисъл, че не може да се издаде европейско удостоверение за наследство дори и тогава, когато са повдигнати възражения в производството по издаването на европейско удостоверение за наследство, които вече са били разгледани в производството по издаване на удостоверение за наследници по германското право?
- 3) При утвърдителен отговор на въпроса по буква а), трябва ли член 67, параграф 1, втора алинея, буква а) от Регламент № 650/2012 следователно да се тълкува в смисъл, че се имат предвид всякакви възражения, дори когато са повдигнати, без да са доказани в достатъчна степен, като за доказването на този факт не следва да бъдат събирани формални доказателства?
- 4) При отрицателен отговор на въпроса по буква а), в каква форма съдът трябва да изложи мотивите си, с които той отхвърля възраженията и постановява издаването на европейско удостоверение за наследство?

⁽¹⁾ Настоящото дело е означено с фиктивно име, което не е истинското име на никоя от страните.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (ОВ L 201, 2012 г., стр. 107).

Преюдициално запитване от Landgericht Mainz (Германия), постъпило на 31 март 2023 г. — FT и RRC Sports GmbH/Fédération internationale de football association (FIFA)

(Дело C-209/23, RRC Sports)

(2023/C 235/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Mainz

Страни в главното производство

Ищци: FT, RRC Sports GmbH

Ответник: Fédération internationale de football association (FIFA)

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“) (картелна забрана), член 102 ДФЕС (забраната за злоупотреба с господстващо положение на вътрешния пазар) и член 56 ДФЕС (свободно предоставяне на услуги), както и член 6 от Общия регламент относно защитата на данните (наричан по-нататък „ОРЗД“) ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба, приета от световна спортна федерация (в случая: Fédération internationale de football association (Международна федерация на футболните асоциации), наричана по-нататък „FIFA“), към която принадлежат 211 национални спортни асоциации по съответния спорт (в случая: футбол) и чиито правила следователно са задължителни поне за по-голямата част от участниците в съответните национални професионални лиги по този спорт (в случая: клубове (което означава и футболни клубове, регистрирани като капиталови дружества), играчи (които са членове на клубове) и футболни агенти), със следното съдържание:

- 1) забранено е по отношение на футболни агенти да се договарят или плащат възнаграждения, които надвишават горна граница, изчислена като процент от трансферната сума или годишното възнаграждение на съответния играч,

както е предвидено в член 15, параграф 2 от Правилника на FIFA за дейността на футболните агенти (наричан по-нататък „FFAR“);

- 2) на трети лица е забранено да плащат дължимо по договора с футболния агент възнаграждение от името на договорния партньор на футболния агент,

както е предвидено в член 14, параграфи 2 и 3 от FFAR;

- 3) на клубове е забранено да плащат повече от 50 % от общото възнаграждение, дължимо от играча и клуба за услугите на футболния агент, в случаите, когато футболен агент работи за приемащия клуб и за играча,

както е предвидено в член 14, параграф 10 от FFAR,

- 4) за издаването на лиценз за футболен агент, което е условие за получаване на разрешение за предоставяне на услуги по футболно агентство, се изисква кандидатът да се подчинява на вътрешните правила на световната спортна федерация (в случая: FFAR, Устав на FIFA, Дисциплинарен правилник на FIFA, Етичен правилник на FIFA, Правилник на FIFA относно статута и трансфера на играчи, както и уставите, правилниците, предписанията и решенията на органите и комисиите), както и на нейната юрисдикция и на юрисдикцията на конфедерациите и асоциациите членки,

както е предвидено в член 4, параграф 2, член 16, параграф 2, буква б), член 20 от FFAR във връзка с член 8, параграф 3, член 57, параграф 1, член 58, параграфи 1 и 2 от Устава на FIFA, член 5, буква а), член 49, член 53, параграф 3 от Дисциплинарния правилник на FIFA, член 4, параграф 2, член 82, параграф 1 от Етичния правилник на FIFA;

- 5) установяват са условия за издаване на лиценз за футболен агент, съгласно които издаването на лиценз се изключва окончателно, без възможност за последващото му издаване, в случай на присъда или споразумение в наказателно производство, или на забрана за дейност за срок от най-малко две години, спиране на действието или отнемане на разрешение, или друго лишаване от права от страна на орган или спортна асоциация,

както е предвидено в член 5, параграф 1, буква а), точки ii. и iii. от FFAR;

- 6) на футболни агенти е забранено, във връзка със сключването на споразумение за трансфер и/или трудов договор, да предоставят услуги по футболно агентство или други услуги на и да получават възнаграждение за тези услуги от

а) прехвърлящия клуб и приемащия клуб,

б) прехвърлящия клуб и играча,

в) всички участващи страни (прехвърлящ клуб, приемащ клуб и играч),

както е предвидено в член 12, параграфи 8 и 9 от FFAR; съответно

- 6а) на футболни агенти е забранено, във връзка със сключването на споразумение за трансфер и/или трудов договор съвместно със свързан футболен агент, да предоставят услуги по футболно агентство или други услуги на и да получават възнаграждение за тези услуги от

а) прехвърлящия клуб и приемащия клуб,

б) прехвърлящия клуб и играча,

в) всички участващи страни (прехвърлящ клуб, приемаш клуб и играч),

ако терминът „свързан футболен агент“ включва сътрудничество в съответствие с определението за „свързан футболен агент“ („Connected Football Agent“), предвидено във FFAR (стр. 6, точка (iv) от FFAR),

както е предвидено в член 12, параграф 10 от FFAR във връзка с определението „свързан футболен агент“, стр. 6, точка (iv) от FFAR;

- 7) на футболни агенти е забранено да установяват контакт или да сключват договор за посредничество с клуб, играч, асоциация — членка на световна спортна федерация, или с юридическо лице, управляващо т.нар. single entity league, на които е разрешено да ангажират футболни агенти и които са сключили договор за изключителни права с друг футболен агент,

както е предвидено в член 16, параграф 1, букви b) и c) от FFAR,

- 8) имената и подробна информация за всички футболни агенти, имената на клиентите, които те представляват, услугите, които футболните агенти предоставят на всеки отделен възложител, и/или подробностите за всички сделки с участието на футболни агенти, включително размерът на възнаграждението, което се изплаща на футболните агенти, трябва да бъдат качени на платформа на световната спортна федерация, като до тази информация се предоставя частичен достъп на други клубове, играчи или футболни агенти,

както е предвидено в член 19 от FFAR;

- 9) забранено е да се договаря определяне на възнаграждение за услуги по футболно агентство по друг начин освен изключително въз основа на възнаграждението на играча или трансферната сума,

както е предвидено в член 15, параграф 1 от FFAR;

- 10) съществува презумпция, че други услуги, предоставени от футболен агент или свързан с него футболен агент 24 месеца преди или след предоставянето на услуга по футболно агентство на клиент, включен в сделката, за която са предоставени услугите по футболно агентство, представляват част от услугите по футболно агентство, и доколкото презумпцията не може да бъде оборена, възнаграждението за другите услуги се счита за част от възнаграждението за услугата по футболно агентство,

както е предвидено в член 15, параграфи 3 и 4 от FFAR;

- 11) размерът на възнаграждението на футболния агент се изчислява като процент само от действително изплатената на играча заплата,

както е предвидено в член 14, параграфи 7 и 12 от FFAR;

- 12) футболните агенти са длъжни да оповестяват на световната спортна федерация следната информация:

а) в срок от 14 дни след сключването: всяко споразумение с клиент, което не е споразумение за представителство, включително, но не само, други услуги, и поисканата на платформата информация;

б) в срок от 14 дни след изплащане на възнаграждение: поисканата на платформата информация;

- в) в срок от 14 дни след изплащане на възнаграждение по всеки договор с клиент, различен от договор за представителство: поисканата на платформата информация;
- г) в срок от 14 дни от датата на възникване: всяко договорно или друг вид споразумение между футболни агенти за сътрудничество при предоставянето на каквито и да било услуги или за споделяне на приходите или печалбите от която и да е част от техните услуги по футболно агентство;
- д) при условие че извършват дейността си чрез агенция, в срок от 14 дни след първата сделка с участието на агенцията: броя на футболните агенти, които извършват дейност чрез същата агенция, и имената на всички служители,

както е предвидено в член 16, параграф 2, буква j), точки ii.—v. и буква k), точка ii. от FFAR;

- 13) на клубовете е забранено да договарят с футболни агенти възнаграждения или компоненти на възнаграждения за трансфер на играч или да плащат на футболни агенти възнаграждения или компоненти на възнаграждения, чиято основа на изчисление зависи (и) от бъдеща компенсация, която клубът получава от следващ трансфер на играча;

както е предвидено в член 18ter, параграф 1, първа хипотеза от Правилата на FIFA за статута и трансфера на играчи (наричани по-нататък „FIFA RSTP“), и в член 16, параграф 3, буква е) от FFAR.

(¹) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 11 април 2023 г. —
FR/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Дело C-225/23, Pinta (¹))

(2023/C 235/18)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: FR

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 54, параграф 3, буква ж) и член 58 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност (наричан по-нататък „Договорът за ЕИО“), които определят правните последици на Директива 78/660/ЕИО на Съвета (²) (наричана по-нататък „Четвърта директива“), да се тълкуват в смисъл, че в нейното приложното поле не се включват физическите лица, а само дружествата по смисъла на член 58 от Договора за ЕИО?
- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, означава ли това, че що се отнася до правните последици на Четвърта директива, разпоредбите на тази директива, които установяват задължения в областта на счетоводството, на съставянето на удостоверителни документи, на съхраняването на документи и на публикуването, не са приложими по отношение на физическите лица, тоест предвидените в нея задължения се прилагат само по отношение на дружествата, които попадат в приложното ѝ поле, поради което тези задължения не могат да бъдат наложени на физическите лица и не могат да бъдат изтъкнати срещу тях в рамките на данъчно административно производство или на съдебно производство, което цели да се провери дали тези лица изпълняват данъчните си задължения.

- 3) Независимо от предходните въпроси, действията на данъчната администрация на държава членка в съответствие ли са със счетоводните принципи и с целта и функцията на задължението за публикуване, посочени в членове 2, 31, 47, 48 и 51 от Четвърта директива, с правото на справедлив процес, признато като общ принцип на правото в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), както и с основните принципи на правна сигурност и на пропорционалност, когато въз основа на Закона за счетоводството посочената данъчна администрация установява разлика в данъчните задължения в тежест на физическо лице само поради факта, че това лице, поради причини, които не зависят от неговата воля, не е могло да предостави на администрацията всички счетоводни документи на дружества, които са били независими от него към момента на провеждането на данъчната проверка или чието вписване в регистъра е било заличено, за да докаже, че е внесло в касите на тези дружества пари в брой, получени при дейността му, извършвана в рамките на тези дружества или по силата на споразумение, или пък които са били преведени по личната му сметка, като данъчната администрация приема, че физическото лице не е представило или е представило недостатъчно счетоводни документи на дружеството, с каквито обаче това лице не е можело да разполага по обективни причини към момента на данъчната проверка, и също така не е можело да оказва влияние относно наличието им и начина им на съставяне?
- 4) Трябва ли съображенията на Четвърта директива и членове 2, 31, 47, 48 и 51 от нея да се тълкуват в смисъл, че изпълнението на задълженията, предвидени в тези разпоредби, поражда законова презумпция за съответствие на съдържанието на публикуваните годишните финансови отчети с основните счетоводни принципи и по-специално с принципите на достоверност и обосновка, както и със счетоводните документи, които се основават на тях?
- 5) Действията на данъчната администрация в съответствие ли са с членове 2, 31, 47, 48 и 51 от Четвърта директива, с правото на справедлив процес, признато в член 47 от Хартата, както и с основните принципи на правна сигурност и на предимство и ефективност на правото на Съюза, когато без да обори законовата презумпция за съответствие, породена в резултат от спазването на разпоредбите на Четвърта директива, тази администрация не приема за достоверни сами по себе си определени счетоводни документи, съставени в съответствие с правилата в областта на счетоводството?
- 6) Действията на данъчната администрация в съответствие ли са с членове 2, 31, 47, 48 и 51 от Четвърта директива, с правото на справедлив процес, признато в член 47 от Хартата, както и с основния принцип на правна сигурност, когато тази администрация отказва да приеме публикуваните годишни финансови отчети на дружество като данни от проверка на счетоводни документи (фискални бонове), които са редовни по своята форма и са приложени от данъкоплатеца физическо лице, както и свидетелски показания и изявления във връзка с тях, по съображение, че сами по себе си те не са достатъчни, тъй като за доказване по достоверен начин на разглежданите по настоящото дело прехвърляния на парични средства било необходимо да се представят всички счетоводни документи на дружеството за разглежданата финансова година? Трябва ли от посочените членове на Четвърта директива да се направи извод, че доказателствената стойност на всички съставени в съответствие с тези разпоредби счетоводни документи във връзка с доказване на постъпването в касата на дружеството на получените пари в брой, е по-голяма от доказателствената стойност на годишните счетоводни отчети, публикувани съгласно членове 48 и 51 от Четвърта директива, или от доказателствената стойност на определени фискални бонове, изготвени в съответствие със същите счетоводни правила?

(¹) Името на настоящото дело е фиктивно. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

(²) Четвърта директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 година, приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества (ОВ L 222, 1978 г., стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 21).

Преюдициално запитване от **Consiglio di Stato (Италия)**, постъпило на 13 април 2023 г. — **Paolo Beltrami S.p.A./Comune di Milano**

(Дело C-235/23, Paolo Beltrami)

(2023/C 235/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Paolo Beltrami S.p.A.

Ответник: Comune di Milano

Преюдициални въпроси

Допускат ли членове 16, 49, 50 и 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 4 от Протокол 7 към Европейската конвенция за правата на човека — ЕКПЧ, член 6 ДЕС, принципите на пропорционалност, конкуренция, свобода на установяване и свободно предоставяне на услуги, посочени в членове 49, 50, 54 и 56 ДФЕС, вътрешна норма (като съдържащата се в член 75 от Законодателен декрет № 163 от 2006 г.), която предвижда прилагане на задържането на временната гаранция като автоматична последица от изключването на икономически оператор от процедура за възлагане на обществена поръчка за строителство, независимо от обстоятелството дали същият е бил избран за изпълнител в процедурата?

Жалба, подадена на 17 април 2023 г. от Европейска комисия срещу решението, постановено от Общия съд (осми разширен състав) на 8 февруари 2023 г. по дело T-522/20, Carpatair/Комисия

(Дело C-244/23 P)

(2023/C 235/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: I. Georgiopoulos, F. Tomat)

Други страни в производството: Carpatair SA, Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.), Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” SA (AITTV)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд (осми разширен състав) от 8 февруари 2023 г. по дело T-522/20, Carpatair/Комисия, в частта, в която се уважава второто основание по това дело и се приема, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е заключила, че споразуменията, сключени през 2008 г. и 2010 г. между Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” SA (AITTV) и Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.), не предоставят предимство на Wizz Air,
- да отхвърли второто основание по дело T-522/20 и
- да осъди Carpatair SA да заплати съдебните разноски, направени в двете съдебни производства.

Основания и основни доводи

С обжалваното съдебно решение Общият съд отменя член 2 от Решение (ЕС) 2021/1428⁽¹⁾ на Европейската комисия от 24 февруари 2020 година относно държавна помощ SA.31662 — C/2011 (ex NN/2011), приведена в действие от Румъния в полза на Timișoara International Airport — Wizz Air, доколкото в него се заключава, че летищните такси, съдържащи се в Сборника за аеронавигационна информация и публикация от 2010 г. и споразуменията сключени между Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” SA (AITTV) и Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) през 2008 г. (включително споразуменията за изменение от 2010 г.) не представляват държавна помощ.

Комисията изтъква само едно основание в подкрепа на жалбата си срещу съдебното решение.

Основание: в точки 179—201 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 107, параграф 1 ДФЕС, не е изложил мотиви поради недостатъчност и противоречие на съображенията, погрешно е представил и неправилно е тълкувал решението на Комисията. Това основание за обжалване е разделено на пет части:

- Първа част: в точки 186—192 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 107, параграф 1 ДФЕС, по-специално що се отнася до прилагането на принципа за оператор в условията на пазарна икономика. Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че липсата на предварителна оценка сама по себе си е решаващ елемент за прилагането на този принцип.

- Втора част: в точки 186—192 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 107, параграф 1 ДФЕС, по-специално що се отнася до прилагането на принципа за оператор в условията на пазарна икономика, като е отхвърлил релевантността на предварителни анализи на рентабилността, реконструирани впоследствие въз основа на наличните данни и предвидимото развитие към момента на вземане на решението за приемане на мярка.
- Трета част: в точки 179—185 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 107, параграф 1 ДФЕС, по-специално що се отнася до прилагането на принципа за оператор в условията на пазарна икономика и вида на доказателствата, необходими за прилагането на този принцип. Освен това в точки 182 и 184 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е изложил мотиви поради недостатъчност и противоречие на съображенията.
- Четвърта част: в точки 186—192 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 107, параграф 1 ДФЕС, по-специално що се отнася до прилагането на принципа за оператор в условията на пазарна икономика и релевантността на обстоятелства, настъпили след момента на приемането на съответната мярка. Общият съд не е направил разграничение между обстоятелства, настъпили след момента на приемането на съответната мярка, и икономическите проучвания и анализи, които са извършени след приемането на тази мярка, но които се основават на наличната информация и предвидимото развитие към момента на вземане на решението да се пристъпи към мярката. Освен това в точки 196 и 197 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно е представил и неправилно е тълкувал Решение (ЕС) 2021/1428 на Комисията от 24 февруари 2020 година относно държавна помощ SA.31662.
- Пета част: в точки 193 и 195 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 107, параграф 1 ДФЕС, не е изложил мотиви поради недостатъчност и противоречие на съображенията, погрешно е представил и неправилно е тълкувал Решение (ЕС) 2021/1428 на Комисията от 24 февруари 2020 година относно държавна помощ SA.31662.

Накрая, Общият съд недопустимо разпростира заключенията, направени във връзка със споразуменията от 2008 г., към споразуменията за изменение от 2010 г. Констатациите в точки 170—198 от обжалваното съдебно решение се отнасят изключително до споразуменията от 2008 г. Точка 199 и точка 1 от диспозитива на това съдебно решение обаче се позовават и на споразуменията за изменение от 2010 г. Тези позовавания не се подкрепят от констатациите, съдържащи се в обжалваното съдебно решение. Следователно обжалваното съдебно решение е опорочено от липсата на мотиви.

(¹) ОВ L 308, 2021 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 17 април 2023 г. от Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) срещу решението, постановено от Общия съд (осми разширен състав) на 8 февруари 2023 г. по дело T-522/20, Carpatair/Комисия

(Дело C-245/23 P)

(2023/C 235/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) (представители: E. Vahida, avocat, S. Rating, abogado, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος)

Други страни в производството: Carpatair SA, Европейската комисия, Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia“ SA (AITTV)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд по дело T-522/20, Carpatair SA/Европейска комисия,

- да отхвърли подадената от Carpatair жалба за отмяна на Решение (ЕС) 2021/1428 на Европейската комисия ⁽¹⁾ от 24 февруари 2020 година относно държавна помощ SA.31662 — C/2011 (ex NN/2011), приведена в действие от Румъния в полза на Timișoara International Airport — Wizz Air, и
- да осъди Carpatair да понесе направените от него съдебни разноски и съдебните разноски, направени от Wizz Air, както във връзка с производството пред Общия съд, така и във връзка с производството пред Съда.

При условията на евентуалност:

- да отмени решението на Общия съд по дело T-522/20, Carpatair SA/Европейска комисия,
- да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, и
- да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено на следните основания.

- Първо основание: Общият съд е изопачил доказателствата и е допуснал съществено процесуално нарушение, като е приел, че е налице причинно-следствена връзка между споразуменията от 2008 г. и 2010 г. между Wizz Air и летището, и твърдените съществени последици, претърпени от Carpatair.
- Второ основание: Общият съд не е мотивирал наличието на съществено засягане, претърпяно от Carpatair, в резултат на Сборника за аеронавигационна информация и публикация от 2010 г. и наличието на правен интерес от предприемане на действия във връзка със същата мярка.
- Трето основание: Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че констатацията на Комисията, че Сборникът за аеронавигационна информация и публикация от 2010 г. е неселективен, е погрешна.
- Четвърто основание: Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че последващият доклад за рентабилността на споразуменията от 2008 г. и 2010 г., който се основава на предварителни данни, е ирелевантен.

⁽¹⁾ ОВ L 308, 2021 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 17 април 2023 г. от Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia“ SA (AITTV) срещу решението, постановено от Общия съд (осми разширен състав) на 8 февруари 2023 г. по дело T-522/20, Carpatair/Комисия

(Дело C-246/23 P)

(2023/C 235/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia“ SA (AITTV) (представители: V. Power, R. Hourihan, Solicitors)

Други страни в производството: Carpatair SA, Европейска комисия, Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд и да отхвърли подадената от Carpatair жалба за отмяна на решението на Комисията ⁽¹⁾ и или да постанови решение по същество по делото, с което да отхвърли изцяло жалбата на Carpatair (включително третото и четвъртото основание, по които Общият съд не е произнесъл), или да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, и

— да не се произнася по въпроса за съдебните разноски на Carpatair и AITTV, ако делото бъде върнато на Общия съд или, ако уважаемият Съд се произнесе с решение по същество, да осъди Carpatair да заплати направените от него съдебни разноски и съдебните разноски на AITTV в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено на следните основания:

Основание 1 — Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че жалбата на Carpatair е допустима, въпреки че Carpatair не бил „съществено засегнат“ от спорните споразумения.

Основание 2 — Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че споразуменията са селективни.

Основание 3 — Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил допустимостта на предварителната преценка.

Основание 4 — Общият съд е пренебрегнал релевантни съображения (напр. като е счел докладът на Охега за „ирелевантен“).

Основание 5 — Общият съд не е взел предвид в достатъчна степен доказателствата, представени от Комисията, Wizz и AITTV относно съществената липса на конкуренция между Wizz и Carpatair при сключването на споразуменията.

(¹) Решение (ЕС) 2021/1428 на Комисията от 24 февруари 2020 година относно държавна помощ SA.31662 — C/2011 (ex NN/2011), приведена в действие от Румъния в полза на Timișoara International Airport — Wizz Air (ОВ L 308, 2021 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 18 април 2023 г. — VP/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Дело C-247/23, Deldits (¹))

(2023/C 235/23)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: VP

Ответник: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 16 от ОРЗД (²) да се тълкува в смисъл, че органът, който води регистър в съответствие с националното право, е длъжен във връзка с упражняването на правата на субектите на данните, да коригира вписаните лични данни относно пола на даден субект на данните, когато тези данни са се променили след вписването им в регистъра и поради това не отговарят на принципа за точност, установен в член 5, параграф 1, буква г) от ОРЗД?
- 2) При утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос, трябва ли член 16 от ОРЗД да се тълкува в смисъл, че изисква лицето, което иска коригиране на данните относно неговия пол, да представи доказателства в подкрепа на искането си за коригиране?
- 3) При утвърдителен отговор на втория преюдициален въпрос, трябва ли член 16 от ОРЗД да се тълкува в смисъл, че заявителят е длъжен да докаже, че се е подложил на операция за промяна на пола?

(¹) Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

(²) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 18 април 2023 г. —
Novo Nordisk AS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Дело C-248/23, Novo Nordisk)

(2023/C 235/24)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: Novo Nordisk AS

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 90, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска разглежданата в главното производство национална правна уредба, съгласно която фармацевтично предприятие, което извършва ex lege плащания към държавната здравноосигурителна каса в зависимост от оборота си от продажбата на фармацевтични продукти, финансирани с публични средства, няма право на последващо намаляване на данъчната основа, поради това че плащанията се извършват ex lege, че от основата на задължителната вноска може да се приспаднат както платените суми по договор за поемане на разходи, така и извършените от предприятието инвестиции за проучвания и разработки в областта на здравеопазването, както и че дължимата вноска се събира от държавния данъчен орган, който веднага я прехвърля на държавната здравноосигурителна каса?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

**Жалба, подадена на 18 април 2023 г. от ClientEarth AISBL срещу решението, постановено от Общия
съд (шести състав) на 1 февруари 2023 г. по дело T-354/21, ClientEarth/Комисия**

(Дело C-249/23 P)

(2023/C 235/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ClientEarth AISBL (представители: O. W. Brouwer, и T. C. van Helfteren, advocaten)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното решение,
- да приеме окончателно решение и да отмени Решение C(2021) 4348 final на Комисията от 7 април 2021 година, с което се отказва да се предостави достъп до документите, поискани на основание на Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията или, при условията на евентуалност,
- да върне делото на Общия съд, за да се произнесе в съответствие с решението на Съда и
- да осъди Комисията да плати разноските в настоящото производство и в производството пред Общия съд, включително разноските, които се отнасят до встъпилите страни.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква две основания.

Първото основание е, че решението на Общия съд е опорочено от противоречиви мотиви, изопачаване на доказателствата и грешка при прилагане на законово установените правила за преценка на това дали е налице по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването по смисъла на член 4, параграф 2 от Регламент 1049/2001.

Второто основание е, че решението на Общия съд е опорочено от липса на достатъчно мотиви във връзка с отхвърлянето на наличието на по-висш обществен интерес.

(¹) ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; (Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

**Преюдициално запитване от Ekonomisko lietu tiesa (Литва), постъпило на 19 април 2023 г. —
наказателно производство срещу: A, B, C, D, F, E, G, SIA AVVA, SIA Liftu alianse**

(Дело C-255/23, AVVA и други)

(2023/C 235/26)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Ekonomisko lietu tiesa

Страни в главното производство

A, B, C, D, F, E, G, SIA AVVA, SIA Liftu alianse

Преюдициални въпроси

1. Допускат ли член 1, параграф 1, член 6, параграф 1, буква а) и член 24, параграф 1, втора алинея от Директива 2014/41 (¹) правна уредба на държава членка, която позволява, без да е издадена европейска заповед за разследване, участието чрез видеоконференция в съдебно производство на лице, което пребивава в друга държава членка, в качеството му на подсъдим, когато на съответния етап от това съдебно производство не се извършва разпит на този подсъдим, с други думи, не се събират доказателства, при условие че органът, провеждащ производството, в държавата членка, в която се разглежда делото, е в състояние чрез технически средства да установи по несъмнен начин самоличността на лицето, което се намира в другата държава членка, и че се гарантират правото на защита на това лице и достъпът до устен преводач?
2. При утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос, може ли съгласието на лицето, което трябва да бъде изслушано, да се счита за критерий или самостоятелно или допълнително предварително условие за неговото участие чрез видеоконференция в провеждането на това съдебно производство, когато не се събират доказателства, ако органът, провеждащ производството, в държавата членка, в която се разглежда делото, е в състояние чрез технически средства да установи по несъмнен начин самоличността на лицето, което се намира в другата държава членка, и ако се гарантират правото на защита на това лице и достъпът до устен преводач?

(¹) Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси (ОВ L 130, 2014 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 8 май 2023 година от Република България срещу решение на Общия съд,
постановено на 8 март 2023 година по дело T-235/21, Република България / Европейска комисия**

(Дело C-294/23 P)

(2023/C 235/27)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: Република България (представители: Цв. Митова, С. Русева, представители)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да отмени в цялост Решението на Общия съд от 8 март 2023 г. по дело T-235/21, Република България срещу Европейската комисия (EU:T:2023:105), като се произнесе окончателно по спора или при условията на алтернативност да върне делото на Общия съд, който да се произнесе по спора; и
- да разпорежи на Комисията да заплати съдебните разноски по настоящото производство.

Правни основания и главни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква общо 2 правни основания:

1. Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на чл. 52, параграф 3 от Регламент 1306/2013 ⁽¹⁾ и чл. 34 от Регламент 908/2014 ⁽²⁾ във връзка с чл. 52, параграф 1 и чл. 54, параграф 5 на Регламент 1306/2013, както и на задължението за мотивиране по чл. 296 от ДФЕС, принципа на добра администрация и лоялно сътрудничество, поради което достига до незаконосъобразния извод за спазване на правото на защита на Република България и на процесуалните гаранции, които гарантира процедурата по уравнивяване на съответствието, задължението за мотивиране на актовете, принципа на добра администрация и лоялно сътрудничество. Мотивите на съдебното решение са недостатъчни и неподходящи, като Общият съд не е оценил всички относими към спора факти и твърдения на българската държава.
2. Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на чл. 54, параграф 5, букви а) и в) във връзка с чл. 54, параграф 1 от Регламент 1306/2013, като е приел, че в настоящия случай 18-месечният срок, определен в член 54, параграф 1 от Регламент 1306/2013, е започнал да тече от „получаването от страна на разплащателната агенция“ на окончателните доклади на OLAF. Приетото от Общия съд в т. 76-78 от Решението по дело T-235/21 е в противоречие с трайната съдебна практика, съгласно която процесът по приемане на решение по чл. 52 от Регламент 1306/2013 има състезателен характер и различните документи, които се обменят в рамките на административното производство са документи, подготвящи приемането на решение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 549)

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 908/2014 на Комисията от 6 август 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на разплащателните агенции и други органи, финансовото управление, уравнивяването на сметките, правилата за проверките, обезпеченията и прозрачността (ОВ L 255, 2014 г., стр. 59)

Жалба, подадена на 11 май 2023 г. от Harley-Davidson Europe Ltd и Neovia Logistics Services International срещу решението, постановено от Общия съд (осми разширен състав) на 1 март 2023 г. по дело T-324/21, Harley-Davidson Europe и Neovia Logistics Services International/Комисия

(Дело C-297/23 P)

(2023/C 235/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Harley-Davidson Europe Ltd и Neovia Logistics Services International (представители: E. Righini, avvocato и S. Völcker, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отмени спорното решение и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателите в производството пред Съда и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

1. Първото основание е изведено от грешки при прилагане на правото при тълкуването от страна на Общия съд на член 33 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „ДР—МКС“). Общият съд не е преценил целта и контекста на член 33 от ДР—МКС, несправедливо е пренебрегнал правото на търговците да отговорят на мерките на търговската политика на Европейския съюз като преместят производствените си операции, и неправилно е тълкувал стандарта на доказване, необходим за прехвърляне на тежестта на доказване върху жалбоподателите.
2. Второто основание е изведено от грешка при прилагане на правото във връзка със заключението на Общия съд, че член 33 от ДР—МКС не надхвърля границите на правомощията, делегирани на Комисията с член 62 от Регламент (ЕС) № 952/2013 ⁽²⁾ за създаване на Митнически кодекс на Съюза.
3. Третото основание е изведено от нарушение на правото на жалбоподателите на добра администрация. Общият съд неправилно е потвърдил спорното решение, въпреки че е установил нарушение на правото на изслушване на жалбоподателите, и неправилно е заключил, че продължителността на процедурата на Комисията, включително срокът за започване на официална процедура, не е прекомерна в нарушение на принципа на разумния срок и на оправданите правни очаквания на жалбоподателите.

⁽¹⁾ Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 от 28 юли 2015 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза (ОВ L 343, 2015 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — EVH/Комисия

(Дело T-312/20) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Процесуална легитимация — Допустимост — Задължение за мотивиране — Понятие „една-единствена концентрация“ — Право на ефективна съдебна защита — Право на изслушване — Очертаване на пазара — Анализиран период — Анализ на пазарната мощ — Решаващо влияние — Явни грешки в преценката — Задължение за полагане на дължима грижа)

(2023/C 235/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: EVH GmbH (Хале на Заале, Германия) (представители: I. Zenke и T. Neumann, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Meessen и I. Zaloguin, подпомагани от T. Funke и A. Dlouhy, адвокати)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: J. Möller и S. Costanzo), E.ON SE (Есен, Германия) (представители: C. Grave, C. Barth и D.-J. dos Santos Goncalves, адвокати), RWE AG (Есен) (представители: U. Scholz, J. Siegmund и J. Ziebarth, адвокати)

Предмет

С жалбата си, подадена на основание член 263 ДФЕС, жалбоподателят иска да бъде отменено Решение C(2019) 1711 на Комисията от 26 февруари 2019 г. за обявяване на концентрация за съвместима с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (преписка M.8871 — RWE/E.ON Assets) (ОВ C 111, 2020 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) EVH GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, E.ON SE и RWE AG.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 247, 27.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Stadtwerke Leipzig/Комисия

(Дело T-313/20) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Процесуална легитимация — Допустимост — Задължение за мотивиране — Понятие „една-единствена концентрация“ — Право на ефективна съдебна защита — Право на изслушване — Определяне на пазара — Анализиран период — Анализ на пазарната мощ — Решаващо влияние — Явни грешки в преценката — Задължение за полагане на дължима грижа)

(2023/C 235/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stadtwerke Leipzig GmbH (Лайпциг, Германия) (представители: I. Zenke и T. Neumann, avocats)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: G. Meessen и I. Zaloguin, подпомагани от T. Funke и A. Dlouhy, avocats)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: J. Möller и S. Costanzo), E.ON SE (Есен, Германия) (представители: C. Grave, C. Barth и D.-J. dos Santos Goncalves, avocats), RWE AG (Есен) (представители: U. Scholz, J. Siegmund и J. Ziebarth, avocats)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на Решение C(2019) 1711 окончателен на Комисията от 26 февруари 2019 г., с което се констатира съвместимост на концентрация с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (дело M.8871 — RWE/E.ON Assets) (ОВ C 111, 2020 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Stadtwerke Leipzig GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия, от E.ON SE и от RWE AG.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 247, 27.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Stadtwerke Hameln Weserbergland/Комисия

(Дело T-314/20) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Липса на процесуална легитимация — Липса на активно участие — Недопустимост)

(2023/C 235/31)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stadtwerke Hameln Weserbergland GmbH, по-рано GWS Stadtwerke Hameln GmbH (Хамелин, Германия) (представители: I. Zenke и T. Heymann, avocats)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: G. Meessen и I. Zaloguin, подпомагани от T. Funke и A. Dlouhy, avocats)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: J. Möller и S. Costanzo), E.ON SE (Есен, Германия) (представители: C. Grave, C. Barth и D.-J. dos Santos Goncalves, avocats), RWE AG (Есен) (представители: U. Scholz, J. Siegmund и J. Ziebarth, avocats)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на Решение C(2019) 1711 окончателен на Комисията от 26 февруари 2019 г., с което се констатира съвместимост на концентрация с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (дело M.8871 — RWE/E.ON Assets) (ОВ C 111, 2020 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Stadtwerke Hameln Weserbergland GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия, от E.ON SE и от RWE AG.

3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 247, 27.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — TEAG/Комисия

(Дело T-315/20) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Процесуална легитимация — Допустимост — Задължение за мотивиране — Понятие „една-единствена концентрация“ — Право на ефективна съдебна защита — Право на изслушване — Определяне на пазара — Анализирания период — Анализ на пазарната мощ — Решаващо влияние — Явни грешки в преценката — Задължение за полагане на дължима грижа)

(2023/C 235/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: TEAG Thüringer Energie AG (Ерфурт, Германия) (представители: I. Zenke и T. Heymann, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Meessen и I. Zaloguin, подпомагани от T. Funke и A. Dlouhy, avocats)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: J. Möller и S. Costanzo), E.ON SE (Есен, Германия) (представители: C. Grave, C. Barth и D.-J. dos Santos Goncalves, avocats), RWE AG (Есен) (представители: U. Scholz, J. Siegmund и J. Ziebarth, avocats)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на Решение C(2019) 1711 окончателен на Комисията от 26 февруари 2019 г., с което се констатира съвместимост на концентрация с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (дело M.8871 — RWE/E.ON Assets) (ОВ С 111, 2020 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) TEAG Thüringer Energie AG понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия, от E.ON SE и от RWE AG.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 247, 27.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Naturstrom/Комисия

(Дело T-316/20) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Липса на процесуална легитимация — Липса на активно участие — Недопустимост)

(2023/C 235/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Naturstrom AG (Дюселдорф, Германия) (представители: I. Zenke и T. Heymann, адвокати)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: G. Meessen и Ив. Залогин, подпомагани от Т. Funke и А. Dlouhy, адвокати)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: J. Möller и S. Costanzo), E.ON SE (Есен, Германия) (представители: C. Grave, C. Barth и D.-J. dos Santos Goncalves, адвокати), RWE AG (Есен) (представители: U. Scholz, J. Siegmund и J. Ziebarth, адвокати)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да бъде отменено Решение C(2019) 1711 final на Комисията от 26 февруари 2019 г. за обявяване на концентрация за съвместима с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (преписка M.8871 — RWE/E.ON Assets) (ОВ С 111, 2020 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Naturstrom AG понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, на E.ON SE и на RWE AG.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 247, 27.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — EnergieVerbund Dresden/Комисия

(Дело T-317/20) (¹)

(„Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Процесуална легитимация — Допустимост — Задължение на мотивиране — Понятие за една-единствена концентрация — Право на ефективна съдебна защита — Право на изслушване — Определяне на пазара — Период на анализ — Анализ на пазарната мощ — Решаващо влияние — Явни грешки в преценката — Задължение за полагане на дължима грижа)

(2023/C 235/34)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: EnergieVerbund Dresden GmbH (Дрезден, Германия) (представители: I. Zenke и Т. Heymann, адвокати)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: G. Meessen и Ив. Залогин, подпомагани от Т. Funke и А. Dlouhy, адвокати)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: J. Möller и S. Costanzo), E.ON SE (Есен, Германия) (представители: C. Grave, C. Barth и D.-J. dos Santos Goncalves, адвокати), RWE AG (Есен) (представители: U. Scholz, J. Siegmund и J. Ziebarth, адвокати)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да бъде отменено Решение C(2019) 1711 final на Комисията от 26 февруари 2019 г. за обявяване на концентрация за съвместима с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (преписка M.8871 — RWE/E.ON Assets) (ОВ С 111, 2020 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

- 2) EnergieVerbund Dresden GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, на E.ON SE и на RWE AG.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 240, 20.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — eins energie in sachsen/Комисия

(Дело T-318/20) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергия — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Липса на процесуална легитимация — Липса на активно участие — Недопустимост)

(2023/C 235/35)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Хемниц, Германия) (представители: I. Zenke и T. Heymann, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: G. Meessen и Ив. Залогин, подпомагани от T. Funke и A. Dlouhy, avocats)

Встъпили страни в подкрепа на отговорника: Федерална република Германия (представители: J. Möller и S. Costanzo), E.ON SE (Есен, Германия) (представители: C. Grave, C. Barth и D.-J. dos Santos Goncalves, avocats), RWE AG (Есен) (представители: U. Scholz, J. Siegmund и J. Ziebarth, avocats)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да бъде отменено Решение С(2019) 1711 final на Комисията от 26 февруари 2019 г. за обявяване на концентрация за съвместима с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (преписка M.8871 — RWE/E.ON Assets) (ОВ С 111, 2020 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Eins energie in sachsen GmbH & Co. KG понася направените от него съдебни разноски, както и разноските на Европейската комисия, на E.ON SE и на RWE AG.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 240, 20.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — GGEW/Комисия

(Дело T-319/20) ⁽¹⁾

(„Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергия — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Процесуална легитимация — Допустимост — Задължение за мотивиране — Понятие за една-единствена концентрация — Право на ефективна съдебна защита — Право на изслушване — Очертаване на пазара — Период на анализ — Анализ на пазарната мощ — Решаващо влияние — Явни грешки в преценката — Задължение за полагане на дължима грижа)

(2023/C 235/36)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Бенсхайм, Германия) (представители: I. Zenke и T. Heymann, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: G. Meessen и Ив. Залогин, подпомагани от T. Funke и A. Dlouhy, avocats)

Встъпили страни в подкрепа на отговорника: Федерална република Германия (представители: J. Möller и S. Costanzo), E.ON SE (Есен, Германия) (представители: C. Grave, C. Barth и D.-J. dos Santos Goncalves, avocats), RWE AG (Есен) (представители: U. Scholz, J. Siegmund и J. Ziebarth, avocats)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да бъде отменено Решение C(2019) 1711 final на Комисията от 26 февруари 2019 г. за обявяване на концентрация за съвместима с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (преписка M.8871 — RWE/E.ON Assets) (ОВ С 111, 2020 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG понася направените от него съдебни разноски, както и разноските на Европейската комисия, на E.ON SE и на RWE AG.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 240, 20.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Mainova/Комисия

(Дело T-320/20) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Липса на процесуална легитимация — Липса на активно участие — Недопустимост)

(2023/C 235/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Mainova AG (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: C. Schalast и H. Löschan, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: G. Meessen и Ив. Залогин, подпомагани от F. Haus и F. Schmidt, avocats)

Встъпили страни в подкрепа на отговорника: Федерална република Германия (представители: J. Möller и S. Costanzo), E.ON SE (Есен, Германия) (представители: C. Grave, C. Barth и D.-J. dos Santos Goncalves, avocats), RWE AG (Есен) (представители: U. Scholz, J. Siegmund и J. Ziebarth, avocats)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на Решение C(2019) 1711 окончателен на Комисията от 26 февруари 2019 г., с което се констатира съвместимост на концентрация с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (дело M.8871 — RWE/E.ON Assets) (ОВ С 111, 2020 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Mainova AG понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия, от E.ON SE и от RWE AG.

3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 247, 27.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — enercity/Комисия

(Дело T-321/20) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Липса на процесуална легитимация — Липса на активно участие — Недопустимост)

(2023/C 235/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: enercity AG (Ханوفر, Германия) (представители: C. Schallast и H. Löschan, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Meessen и I. Zaloguin, подпомагани от F. Haus и F. Schmidt, адвокати)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: J. Möller и S. Costanzo), E.ON SE (Есен, Германия) (представители: C. Grave, C. Barth и D.-J. dos Santos Goncalves, адвокати), RWE AG (Есен) (представители: U. Scholz, J. Siegmund и J. Ziebarth, адвокати)

Предмет

С жалбата си, подадена на основание член 263 ДФЕС, жалбоподателят иска да бъде отменено Решение C(2019) 1711 final на Комисията от 26 февруари 2019 г. за обявяване на концентрация за съвместима с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (преписка M.8871 — RWE/E.ON Assets) (ОВ С 111, 2020 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Enercity AG понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, E.ON SE и RWE AG.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 247, 27.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Stadtwerke Frankfurt am Main/Комисия

(Дело T-322/20) ⁽¹⁾

(„Конкуренция — Концентрации — Германски пазар на електроенергията — Решение, с което концентрацията се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Липса на процесуална легитимация — Недопустимост“)

(2023/C 235/39)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: C. Schallast и H. Löschan, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Meessen и Ив. Залогин, подпомагани от F. Haus и F. Schmidt, адвокати)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: J. Möller и S. Costanzo), E.ON SE (Есен, Германия) (представители: C. Grave, C. Barth и D.-J. dos Santos Goncalves, адвокати), RWE AG (Есен) (представители: U. Scholz, J. Siegmund и J. Ziebarth, адвокати)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да бъде отменено Решение C(2019) 1711 final на Комисията от 26 февруари 2019 г. за обявяване на концентрация за съвместима с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (преписка M.8871 — RWE/E.ON Assets) (ОВ С 111, 2020 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, на E.ON SE и на RWE AG.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 247, 27.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Meta Platforms Ireland/Комисия

(Дело T-451/20) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Пазар за данни — Административно производство — Член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) 1/2003 — Искания за информация — Виртуална зала за данни — Задължение за потвърждение — Правна сигурност — Право на защита — Необходим характер на поисканата информация — Злоупотреба с власт — Право на зачитане на личния живот — Пропорционалност — Принцип на добра администрация — Професионална тайна)

(2023/C 235/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Meta Platforms Ireland Ltd, предишно наименование Facebook Ireland Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: D. Jowell, KC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors, и T. Oeyen, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Conte, C. Urraca Caviedes и C. Sjödin)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представител: S. Costanzo)

Предмет

С жалбата си, подадена на основание член 263 ДФЕС, жалбоподателят иска отмяна на Решение C (2020) 3011 final на Комисията от 4 май 2020 г. относно производство по прилагане на член 18, параграф 3 и на член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета (дело AT.40628 — Практики на Facebook, свързани с данните), изменено с Решение C (2020) 9231 final на Комисията от 11 декември 2020 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Meta Platforms Ireland Ltd да понесе направените от него съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската комисия, включително разноските по обезпечителното производство.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 287, 31.8.2020 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Meta Platforms Ireland/Комисия(Дело T-452/20) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Пазар на данни — Административно производство — Член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Искания за информация — Виртуална зала за данни — Задължение за мотивиране — Правна сигурност — Право на защита — Необходимост от исканата информация — Злоупотреба с власт — Право на зачитане на личния живот — Пропорционалност — Принцип на добра администрация — Професионална тайна)

(2023/C 235/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Meta Platforms Ireland Ltd, по-рано Facebook Ireland Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: D. Jowell, KC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors, и T. Oeyen, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Conte, C. Urraca Caviedes и C. Sjödin)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представител: S. Costanzo)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да бъде отменено Решение C(2020) 3013 final на Комисията от 4 май 2020 година относно производство по член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета (дело AT.40684 — Facebook Marketplace), изменено с Решение C(2020) 9229 final на Комисията от 11 декември 2020 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Meta Platforms Ireland Ltd да понесе направените от него съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската комисия, включително разноските по обезпечителното производство.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 287, 31.8.2020 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Lyubetskaya/Съвет(Дело T-556/21) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети с оглед на положението в Беларус — Запраздяване на средства — Ограничение в областта на допускането до територията на държавите членки — Включване на името на жалбоподателя в писъците на засегнатите лица, образувания и органи — Задължение за мотивиране — Грешка в преценката — Пропорционалност)

(2023/C 235/42)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Sviatlana Lyubetskaya (Минск, Беларус) (представител: D. Litvinski, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M.-C. Cadilhac и S. Saez Moreno)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателката иска отмяната на Решение за изпълнение (ОВППС) 2021/1002 на Съвета от 21 юни 2021 година за прилагане на Решение 2012/642/ОВППС относно ограничителните мерки с оглед на положението в Беларус (ОВ L 219 I, 2021 г., стр. 70) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/997 на Съвета от 21 юни 2021 година за прилагане на член 8а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки по отношение на Беларус (L 219 I, 2021 г., стр. 3), доколкото тези актове я засягат

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sviatlana Lyubetskaya да понесе освен направените от нея съдебни разноски и тези на Съвета на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ С 11, 10.1.2022 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Omeliyanuk/Съвет

(Дело T-557/21) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети с оглед на положението в Беларус — Запраздяване на средства — Ограничение в областта на допускането до територията на държавите членки — Включване на името на жалбоподателя в писъците на засегнатите лица, образувания и органи — Задължение за мотивиране — Грешка в преценката — Пропорционалност)

(2023/C 235/43)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Aleksandr Omeliyanuk (Минск, Беларус) (представител: D. Litvinski, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M.-C. Cadihac и S. Saez Moreno)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на Решение за изпълнение (ОВППС) 2021/1002 на Съвета от 21 юни 2021 година за прилагане на Решение 2012/642/ОВППС относно ограничителните мерки с оглед на положението в Беларус (ОВ L 219 I, 2021 г., стр. 70) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/997 на Съвета от 21 юни 2021 година за прилагане на член 8а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки по отношение на Беларус (L 219 I, 2021 г., стр. 3), доколкото тези актове го засягат

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Aleksandr Omeliyanuk да понесе освен направените от него съдебни разноски и тези на Съвета на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ С 11, 10.1.2022 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Гусаченко/Съвет

(Дело T-579/21) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Беларус — Запраздяване на средства — Ограничения за достъп до територията на държавите членки — Включване на името на жалбоподателя в списъка на засегнатите лица, образувания и органи — Грешка в преценката — Пропорционалност — Свобода на изразяване)

(2023/C 235/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Сергей Гусаченко (Минск, Беларус) (представител: D. Litvinski, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: A. Limonet и V. Piessevaux)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да бъдат отменени Решение за изпълнение (ОВППС) 2021/1002 на Съвета от 21 юни 2021 година за прилагане на Решение 2012/642/ОВППС относно ограничителните мерки с оглед на положението в Беларус (ОВ L 219 I, 2021 г., стр. 70) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/997 на Съвета от 21 юни 2021 година за прилагане на член 8а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки по отношение на Беларус (ОВ L 219 I, 2021 г., стр. 3), доколкото тези актове го засягат.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Сергей Гусаченко да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и тези на Съвета на Европейския съюз.

(¹) ОВ С 11, 10.1.2022 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Гайдукевич/Съвет

(Дело T-580/21) (¹)

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Беларус — Запраздяване на средства — Ограничения за достъп до територията на държавите членки — Включване на името на жалбоподателя в списъка на засегнатите лица, образувания и органи — Задължение за потивяване — Грешка в преценката — Пропорционалност)

(2023/С 235/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Олег Гайдукевич (Семкино, Беларус) (представител: D. Litvinski, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: S. Lejeune, E. d'Ursel и V. Piessevaux)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да бъдат отменени Решение за изпълнение (ОВППС) 2021/1002 на Съвета от 21 юни 2021 година за прилагане на Решение 2012/642/ОВППС относно ограничителните мерки с оглед на положението в Беларус (ОВ L 219 I, 2021 г., стр. 70) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/997 на Съвета от 21 юни 2021 година за прилагане на член 8а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки по отношение на Беларус (ОВ L 219 I, 2021 г., стр. 3), доколкото тези актове го засягат

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Олег Гайдукевич да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и тези на Съвета на Европейския съюз.

(¹) ОВ С 11, 10.1.2022 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — IR/Комисия(Дело T-685/21) ⁽¹⁾

*(Публична служба — Длъжностни лица — Социална сигурност — Общи правила, свързани с със
здравното осигуряване на длъжностните лица — Член 72 от Правилника — Тежко заболяване —
Становище на медицинското лице — Задължение за лотивиране)*

(2023/C 235/46)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: IR (представители: S. Pappas и A. Pappas, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Hohenecker и L. Vernier)

Предмет

С жалбата си на основание член 270 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решение от 11 декември 2020 г., с което Европейската комисия отхвърля молбата за подновяване на приложимия към сина на жалбоподателя режим „тежко заболяване“ поради наличие на патология

Диспозитив

- 1) Отменя решение от 11 декември 2020 г., с което Европейската комисия отхвърля молбата на IR за подновяване на приложимия към сина му режим „тежко заболяване“ поради наличие на патология.
- 2) Осъжда Комисията да плати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 11, 10.1.2022 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Chambers и др./Комисия(Дело T-177/22) ⁽¹⁾

*(Публична служба — Срочно наети служители — Договорно наети служители — Възстановяване
на разноски — Пътни разноски — Последници от излизането на Обединеното кралство от
Съюза — Място на произход в трета държава — Отнемане на правото на плащане на
еднократно годишно обезщетение на пътните разноски — Грешка в преценката — Равно
третиране)*

(2023/C 235/47)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Alexander Chambers (Барселона, Испания) и 9 други жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението към решението (представител: N. de Montigny, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Bohr и M. Brauhoff)

Предмет

С жалбата им на основание член 270 ДФЕС жалбоподателите искат отмяната на техните фишове за заплати за месец юни 2021 г., доколкото в тях се констатира, че вследствие на излизането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз (или Брексит), те не отговарят повече на условията за плащането на еднократно годишно обезщетение на пътните разноски от мястото на назначаване до мястото на произход

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

- 2) Осъжда Alexander Chambers и останалите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение, да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 222, 7.6.2022 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Consulta/EUIPO — Karlinger (ACASA)

(Дело T-267/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „ACASA“ — Основание за абсолютна недействителност — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) 40/94 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Задължение за мотивиране — Член 94 от Регламент 2017/1001)

(2023/C 235/48)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Consulta GmbH (Чам, Швейцария) (представители: M. Kinkeldey и S. Brandstätter, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Eberl и E. Nicolás Gómez)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Mario Karlinger (Зьолден, Австрия) (представители: M. Mungenast и K. Riedmüller, avocats)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 24 януари 2022 г. (преписка R 487/2021-1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Consulta GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 257, 4.7.2022 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — Panicongelados-Massas Congeladas/EUIPO — Seder (panidor)

(Дело T-480/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „rapidor“ — По-ранна национална словна марка „ANIDOR“ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/C 235/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Panicongelados-Massas Congeladas, SA (Лейрия, Португалия) (представител: I. Monteiro Alves, avocate)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Ringelhann и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Seder Establishment Limited (Мрихел Биркиркара, Малта)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 11 май 2022 г. (преписка R 1946/2021-2)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Всяка от страните понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 359, 19.9.2022 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2023 г. — Vimbo/EUIPO — Bottari Europe (BimboBIKE)

(Дело T-509/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „VimboBIKE“ — По-ранна национална словна марка „BIMBO“ — Относително основание за отказ — Засягане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/C 235/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Vimbo, SA (Мадрид, Испания) (представител: J. Carbonell Callicó, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Bottari Europe Srl (Помпонеско, Италия)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 16 юни 2022 г. (преписка R 2110/2021-1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Всяка от страните понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 389, 10.10.2022 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — moderne Stadt/EUIPO (DEUTZER HAFEN)(Дело T-656/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „DEUTZER HAFEN“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Равно третиране)

(2023/C 235/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: moderne Stadt Gesellschaft zur Förderung des Städtebaues und der Gemeindeentwicklung mbH (Кьолн, Германия) (представители: G. Simon и L. Daams, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: T. Klee)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 24 август 2022 г. (преписка R 2195/2021-5)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) moderne Stadt Gesellschaft zur Förderung des Städtebaues und der Gemeindeentwicklung mbH и Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 472, 12.12.2022 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2023 г. — moderne Stadt/EUIPO (DEUTZER HAFEN KÖLN)(Дело T-657/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „DEUTZER HAFEN KÖLN“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Равно третиране)

(2023/C 235/52)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: moderne Stadt Gesellschaft zur Förderung des Städtebaues und der Gemeindeentwicklung mbH (Кьолн, Германия) (представители: G. Simon и L. Daams, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: T. Klee)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 24 август 2022 г. (преписка R 2196/2021-5)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

- 2) moderne Stadt Gesellschaft zur Förderung des Städtebaues und der Gemeindeentwicklung mbH и Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 472, 12.12.2022 г.

Определение на Общия съд от 10 май 2023 г. — PSCC 2012/EUIPO — Starwood Hotels & Resorts Worldwide (LA BOTTEGA W)

(Дело T-265/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)

(2023/C 235/53)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: PSCC 2012 Srl (Рим, Италия) (представители: P. Alessandrini и E. Montelione, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: G. Predonzani и R. Raponi)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Starwood Hotels & Resorts Worldwide LLC (Бъдезда, Мериленд, Съединени щати) (представители: P. Roncaglia, M. Boletto и N. Parrotta, адвокати)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да се отмени и да се измени решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 24 февруари 2022 г. (преписка R 621/2019-2)

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по същество по жалбата.
- 2) Осъжда PSCC 2012 Srl и Starwood Hotels & Resorts Worldwide LLC да понесат направените от тях съдебни разноски, както и, всяко от тях, половината от съдебните разноски на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 257, 4.7.2022 г.

Жалба, подадена на 13 март 2023 г. — Óbudai Egyetem/Съвет и Комисия

(Дело T-132/23)

(2023/C 235/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Óbudai Egyetem (Будапеща, Унгария) (представители: V. Łuszcz и K. Bendzsel-Varga, адвокати)

Ответници: Съвет на Европейския съюз и Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично член 2, параграф 2 от Решение за изпълнение (ЕС) 2022/2506 на Съвета от 15 декември 2022 г. ⁽¹⁾, доколкото в него се предвижда „[и]и никакви субекти, поддържани от такива тръстове в обществен интерес“, и доколкото тази разпоредба се отнася до жалбоподателя,

- да отмени съвместното изявление от 26 януари 2023 г. на комисарите Hahn и Gabriel относно прилагането на Решението за изпълнение от 15 декември 2022 г. на Съвета във връзка с унгарските тръстове в обществен интерес, доколкото се отнася до жалбоподателя,
- да отмени известията на Комисията от 20 януари, 21 февруари и 3 март 2023 г., публикувани като клаузи за непоемане на отговорност („Disclaimers“) или често задавани въпроси („FAQ“) на порталите ЕРАЗЪМ + и Хоризонт Европа, на които се прави позоваване в горепосоченото съвместно изявление, доколкото се отнасят до жалбоподателя,
- да отмени акта на Комисията, съдържащ се в електронното съобщение на EIT Manufacturing от 2 февруари 2023 г., изпратено на координатора на консорциум по Project Action to Boost Ecosystem Impact through Cross-partner Learning — EcoAction, доколкото се отнася до жалбоподателя,
- да осъди Съвета и Комисията и всяка встъпила страна срещу тази жалба да понесат съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, с което се твърди нарушение на Регламента за обвързаността с условия за спазване на принципите на правовата държава (наричан по-нататък „Регламентът за обвързаността“), ⁽¹⁾ на задължението за излагане на подходящи мотиви, на принципа на пропорционалността, на член 16 от Хартата на основните права на ЕС и на Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. ⁽²⁾
 - Жалбоподателят твърди, че Комисията и Съветът (i) не са доказали отражението на нарушението върху доброто финансово управление на бюджета на ЕС или върху защитата на финансовите интереси на ЕС, нито са доказали наличието на действителна връзка между нарушението и сериозната опасност за доброто финансово управление на бюджета на Съюза или за защитата на финансовите интереси на Съюза; и (ii) не са доказали, че в съответствие с член 5, параграф 3 от Регламента за обвързаността мярката е пропорционална. Освен това жалбоподателят счита, че Комисията и Съветът са допуснали грешки в преценката, са нарушили Регламента за обвързаността, и не са изпълнили задължението за излагане на подходящи мотиви в това отношение. Жалбоподателят също повдига възражение за незаконосъобразност на Регламента за обвързаността, в случай че този регламент не предвижда индивидуални изключения от прилагането на обжалваното решение.
2. Второ основание, с което се твърди нарушение на принципите на презумпцията за невиновност, на равно третиране и на недопускане на дискриминация.
3. Трето основание, с което се твърди нарушение на правото да се действа в пазарна среда без нарушения (член 16 от Хартата на основните права на ЕС във връзка с членове 101-108 ДФЕС).
4. Четвърто основание, с което се твърди нарушение на принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания и нарушение на съществени процесуални изисквания.

В контекста на първото, второто и четвъртото си основание жалбоподателят повдига и възражение за незаконосъобразност на Регламента за обвързаността, в случай, че този регламент не предвижда индивидуални изключения от прилагането на обжалваното решение.

⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2022/2506 на Съвета от 15 декември 2022 година относно мерки за защита на бюджета на Съюза срещу нарушения на принципите на правовата държава в Унгария (ОВ L 325, 2022 г., стр. 94).

⁽²⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2092 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 година относно общ режим на обвързаност с условия за защита на бюджета на Съюза (ОВ L 433 I, 2020 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 13 март 2023 г. — Állatorvostudományi Egyetem/Съвет и Комисия**(Дело T-133/23)****(2023/C 235/55)***Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Állatorvostudományi Egyetem (Будапеща, Унгария) (представители: V. Łuszcz и K. Bendzsel-Varga, адвокати)

Ответници: Съвет на Европейския съюз и Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично член 2, параграф 2 от Решение за изпълнение (ЕС) 2022/2506 на Съвета от 15 декември 2022 г., ⁽¹⁾ доколкото в него се предвижда „[ил]и никакви субекти, поддържани от такива тръстове в обществен интерес“, и доколкото тази разпоредба се отнася до жалбоподателя,
- да отмени съвместното изявление от 26 януари 2023 г. на комисарите Hahn и Gabriel относно прилагането на Решението за изпълнение от 15 декември 2022 г. на Съвета във връзка с унгарските тръстове в обществен интерес, доколкото се отнася до жалбоподателя,
- да отмени известията на Комисията от 20 януари, 21 февруари и 3 март 2023 г., публикувани като клаузи за непоемане на отговорност („Disclaimers“) или често задавани въпроси („FAQ“) на порталите ЕРАЗЪМ + и Хоризонт Европа, на които се прави позоваване в горепосоченото съвместно изявление, доколкото се отнасят до жалбоподателя,
- да отмени акта на Комисията, съдържащ се в електронното съобщение на Европейската изпълнителна агенция за здравеопазването и цифровизацията (HADEA) от 25 януари 2023 г., изпратено на координатора на консорциум по Project Digital Europe project in the field of informational technology and food science (TRACE4EU), доколкото се отнася до жалбоподателя,
- да осъди Съвета и Комисията и всяка встъпила страна срещу тази жалба да понесат съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, с което се твърди нарушение на Регламента за обвързаността с условия за спазване на принципите на правовата държава (наричан по-нататък „Регламентът за обвързаността“), ⁽²⁾ на задължението за излагане на подходящи мотиви, на принципа на пропорционалността, на член 16 от Хартата на основните права на ЕС и на Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. ⁽³⁾
 - Жалбоподателят твърди, че Комисията и Съветът (i) не са доказали отражението на нарушението върху доброто финансово управление на бюджета на ЕС или върху защитата на финансовите интереси на ЕС, нито са доказали наличието на действителна връзка между нарушението и сериозната опасност за доброто финансово управление на бюджета на Съюза или за защитата на финансовите интереси на Съюза; и (ii) не са доказали, че в съответствие с член 5, параграф 3 от Регламента за обвързаността мярката е пропорционална. Освен това жалбоподателят счита, че Комисията и Съветът са допуснали грешки в преценката, са нарушили Регламента за обвързаността, и не са изпълнили задължението за излагане на подходящи мотиви в това отношение. Жалбоподателят също повдига възражение за незаконосъобразност на Регламента за обвързаността, в случай че този регламент не предвижда индивидуални изключения от прилагането на обжалваното решение.
2. Второ основание, с което се твърди нарушение на принципите на презумпцията за невиновност, на равно третиране и на недопускане на дискриминация.
3. Трето основание, с което се твърди нарушение на правото да се действа в пазарна среда без нарушения (член 16 от Хартата на основните права на ЕС във връзка с членове 101-108 ДФЕС).
4. Четвърто основание, с което се твърди нарушение на принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания и нарушение на съществени процесуални изисквания.

В контекста на първото, второто и четвъртото си основание жалбоподателят повдига и възражение за незаконосъобразност на Регламента за обвързаността, в случай, че този регламент не предвижда индивидуални изключения от прилагането на обжалваното решение.

- (¹) Решение за изпълнение (ЕС) 2022/2506 на Съвета от 15 декември 2022 година относно мерки за защита на бюджета на Съюза срещу нарушения на принципите на правовата държава в Унгария (ОВ L 325, 2022 г., стр. 94).
- (²) Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2092 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 година относно общ режим на обвързаност с условия за защита на бюджета на Съюза (ОВ L 433 I, 2020 г., стр. 1).
- (³) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 13 март 2023 г. — Miskolci Egyetem/Съвет и Комисия

(Дело T-139/23)

(2023/C 235/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Miskolci Egyetem (Мишколц, Унгария) (представители: V. Łuszcz и K. Bendzsel-Varga, адвокати)

Ответници: Европейска комисия и Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени частично член 2, параграф 2 от Решение за изпълнение (ЕС) 2022/2506 на Съвета от 15 декември 2022 г., (¹) доколкото в него се предвижда „[ил]и никакви субекти, поддържани от такива тръстове в обществен интерес“, и доколкото тази разпоредба се отнася до жалбоподателя,
- да отмени съвместното изявление от 26 януари 2023 г. на комисарите Hahn и Gabriel относно прилагането на Решението за изпълнение от 15 декември 2022 г. на Съвета във връзка с унгарските тръстове в обществен интерес, доколкото се отнася до жалбоподателя,
- да отмени известията на Комисията от 20 януари, 21 февруари и 3 март 2023 г., публикувани като клаузи за непоемане на отговорност („Disclaimers“) или често задавани въпроси („FAQ“) на порталите ЕРАЗЪМ + и Хоризонт Европа, на които се прави позоваване в горепосоченото съвместно изявление, доколкото се отнасят до жалбоподателя,
- да отмени акта на Комисията, съдържащ се в писмото на Европейската изпълнителна агенция за образование и култура (EACEA) от 21 февруари 2023 г., изпратено на координатора на консорциум по Project Enhancing sport organisations and management, доколкото се отнася до жалбоподателя,
- да осъди Съвета и Комисията и всяка встъпила страна срещу тази жалба да понесат съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, с което се твърди нарушение на Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2092 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 година относно общ режим на обвързаност с условия за защита на бюджета на Съюза (наричан по-нататък „Регламентът за обвързаността“) (²), на задължението за излагане на подходящи мотиви, на принципа на пропорционалността, на член 16 от Хартата на основните права на ЕС и на Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. (³)

- Жалбоподателят твърди, че Комисията и Съветът (i) не са доказали отражението на нарушението върху доброто финансово управление на бюджета на ЕС или върху защитата на финансовите интереси на ЕС, нито са доказали наличието на действителна връзка между нарушението и сериозната опасност за доброто финансово управление на бюджета на Съюза или за защитата на финансовите интереси на Съюза; и (ii) не са доказали, че в съответствие с член 5, параграф 3 от Регламента за обвързаността мярката е пропорционална. Освен това жалбоподателят счита, че Комисията и Съветът са допуснали грешки в преценката, са нарушили Регламента за обвързаността и не са изпълнили задължението за излагане на подходящи мотиви в това отношение.
2. Второ основание, с което се твърди нарушение на принципите на презумпцията за невиновност, на равно третиране и на недопускане на дискриминация.
3. Трето основание, с което се твърди нарушение на правото да се действа в пазарна среда без нарушения (член 16 от Хартата на основните права на ЕС във връзка с членове 101-108 ДФЕС).
4. Четвърто основание, с което се твърди нарушение на принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания и нарушение на съществените процесуални изисквания.

В контекста на първото, второто и четвъртото си основание жалбоподателят повдига и възражение за незаконосъобразност на Регламента за обвързаността, в случай, че този регламент не предвижда индивидуални изключения от прилагането на обжалваното решение.

- (¹) Решение за изпълнение (ЕС) 2022/2506 на Съвета от 15 декември 2022 година относно мерки за защита на бюджета на Съюза срещу нарушения на принципите на правовата държава в Унгария (ОВ L 325, 2022 г., стр. 94).
- (²) Регламент (ЕС,Евратом) 2020/2092 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 година относно общ режим на обвързаност с условия за защита на бюджета на Съюза (ОВ L 433I, 2020 г., стр. 1).
- (³) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 13 март 2023 г. — Dunaújvárosi Egyetem/Съвет и Комисия

(Дело T-140/23)

(2023/C 235/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Dunaújvárosi Egyetem (Дунауиварош, Унгария) (представители: V. Łuszcz и K. Bendzsel-Varga, адвокати)

Ответници: Съвет на Европейския съюз и Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично член 2, параграф 2 от Решение за изпълнение (ЕС) 2022/2506 на Съвета от 15 декември 2022 г., (¹) доколкото в него се предвижда „[ил]и никакви субекти, поддържани от такива тръстове в обществен интерес“, и доколкото тази разпоредба се отнася до жалбоподателя,
- да отмени съвместното изявление от 26 януари 2023 г. на комисарите Hahn и Gabriel относно прилагането на Решението за изпълнение от 15 декември 2022 г. на Съвета във връзка с унгарските тръстове в обществен интерес, доколкото се отнася до жалбоподателя,
- да отмени известията на Комисията от 20 януари, 21 февруари и 3 март 2023 г., публикувани като клаузи за непоемане на отговорност („Disclaimers“) или често задавани въпроси („FAQ“) на порталите ЕРАЗЪМ + и Хоризонт Европа, на които се прави позоваване в горепосоченото съвместно изявление, доколкото се отнасят до жалбоподателя,
- да осъди Съвета и Комисията и всяка встъпила страна срещу тази жалба да понесат съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, с което се твърди нарушение на Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2092 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 година относно общ режим на обвързаност с условия за защита на бюджета на Съюза (наричан по-нататък „Регламентът за обвързаността“), ⁽²⁾ на задължението за излагане на подходящи мотиви, на принципа на пропорционалността, на член 16 от Хартата на основните права на ЕС и на Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. ⁽³⁾
 - Жалбоподателят твърди, че Комисията и Съветът (i) не са доказали отражението на нарушението върху доброто финансово управление на бюджета на ЕС или върху защитата на финансовите интереси на ЕС, нито са доказали наличието на действителна връзка между нарушението и сериозната опасност за доброто финансово управление на бюджета на Съюза или за защитата на финансовите интереси на Съюза; и (ii) не са доказали, че в съответствие с член 5, параграф 3 от Регламента за обвързаността мярката е пропорционална. Освен това жалбоподателят счита, че Комисията и Съветът са допуснали грешки в преценката, са нарушили Регламента за обвързаността и не са изпълнили задължението за излагане на подходящи мотиви в това отношение.
2. Второ основание, с което се твърди нарушение на принципите на презумпцията за невиновност, на равно третиране и на недопускане на дискриминация.
3. Трето основание, с което се твърди нарушение на правото да се действа в пазарна среда без нарушения (член 16 от Хартата на основните права на ЕС във връзка с членове 101-108 ДФЕС).
4. Четвърто основание, с което се твърди нарушение на принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания и нарушение на съществени процесуални изисквания.

В контекста на първото, второто и четвъртото си основание жалбоподателят повдига и възражение за незаконосъобразност на Регламента за обвързаността, в случай, че този регламент не предвижда индивидуални изключения от прилагането на обжалваното решение.

- ⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2022/2506 на Съвета от 15 декември 2022 година относно мерки за защита на бюджета на Съюза срещу нарушения на принципите на правовата държава в Унгария (ОВ L 325, 2022 г., стр. 94).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2092 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 година относно общ режим на обвързаност с условия за защита на бюджета на Съюза (ОВ L 433I, 2020 г., стр. 1).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 17 април 2023 г. — Domingo Alonso Group/EUIPO — Ald Automotive и Salvador Caetano Auto (my CARFLIX)

(Дело T-200/23)

(2023/C 235/58)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Domingo Alonso Group, SL (Пас Палмас де Гран Канария, Испания) (представител: J. García Domínguez, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Други страни в производството пред апелативния състав: Ald Automotive, SA (Махадаонда, Испания), Salvador Caetano Auto (SGPS), SA (Вила Нова де Гайа, Португалия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежатели на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд Domingo Alonso Group, SL и другата страна в производството пред апелативния състав Salvador Caetano Auto (SGPS), SA

Спорна марка: фигуративната марка „my CARFLIX“ — заявка за марка на Европейския съюз № 18 124 505

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 24 октомври 2022 г. по преписка R 2213/2021-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд да обяви недействителността на обжалваното решение и да осъди ответника да заплати разноските в настоящото производство, както и разноските в производството пред пети апелативен състав на EUIPO.

Изложено основание

Нарушение на член 60, параграф 1, във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 20 април 2023 г. — Laboratorios Ern/EUIPO — Cannabinoids Spain (Sanoid)

(Дело T-206/23)

(2023/C 235/59)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Laboratorios Ern, SA (Барселона, Испания) (представител: T. González Martínez, abogada)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Cannabinoids Spain SLU (Кордоба, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративната марка на Европейския съюз „Sanoid“ — Заявка за регистрация № 18 091 726

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 3 февруари 2023 г. по съединени преписки R 1024/2022-5 и R 1036/2022-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли заявка № 18 091 726 за регистрация на фигуративната марка „Sanoid“ като марка на Европейския съюз за класове 3, 5, 31, 32, 35, 41, 42 и 44.
- да осъди EUIPO и евентуално встъпилата страна да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

**Жалба, подадена на 23 април 2023 г. — Fractal Analytics/EUIPO — Fractalia Remote Systems
(FRACTALIA Remote Systems)**

(Дело T-211/23)

(2023/C 235/60)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Fractal Analytics, Inc. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени американски щати) (представител: J. Güell Serra, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Fractalia Remote Systems, SL (Мадрид, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка „FRACTALIA Remote Systems“ — заявка за регистрация като марка на Европейския съюз № 5 106 406

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 30 януари 2023 г. по преписка R 858/2022-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна в производството пред EUIPO да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 27, параграф 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията във връзка с член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета и в член 19, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията,
- нарушение на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 58, параграф 1, буква а) и на член 10, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 18 април 2023 г. — Greenpeace и др./Комисия

(Дело T-214/23)

(2023/C 235/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Greenpeace eV (Хамбург, Германия) и 7 други жалбоподатели (представител: R. Verheijen, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 6 февруари 2023 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателите за вътрешно преразглеждане,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват четиринадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, с което се твърди, че в решението на Комисията от 6 февруари 2023 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) са допуснати грешки при прилагането на правото и/или грешки в преценката при тълкуването на член 19, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ относно изискването техническите критерии за проверка (наричани по-нататък „ТКП“) да се основават на убедителни научни доказателства и на принципа на предпазните мерки.

Относно ядрените дейности

2. Второ основание, с което се твърди, че в обжалваното решение са допуснати грешки при прилагането на правото и/или грешки в преценката с отхвърлянето на довода, че ТКП за ядрената енергия не отговарят на изискването за „най-добрите постижения в сектора“ по член 10, параграф 2, буква а) от Регламент 2020/852.
3. Трето основание, с което се твърди, че в обжалваното решение са допуснати грешки при прилагането на правото и/или грешки в преценката с отхвърлянето на основанието, че критериите в Делегиран регламент (ЕС) 2022/1214 на Комисията ⁽²⁾ не са съобразени с член 10, параграф 2 от Регламент 2020/852 („преход към неутрална по отношение на климата икономика“).
4. Четвърто основание, с което се твърди, че в обжалваното решение са допуснати грешки при прилагането на правото и/или грешки в преценката с отхвърлянето на основанието, че ядрената енергия няма съществен принос за адаптиране към изменението на климата по член 11, параграф 1, буква а) от Регламент 2020/852.
5. Пето основание, с което се твърди, че в обжалваното решение са допуснати грешки при прилагането на правото, грешки в преценката и/или са изложени неадекватни мотиви при отхвърлянето на твърдението, че ядрените дейности не отговарят на изискването да „не нанася значителни вреди“ по членове 3, 9 и 17 от Регламент 2020/852.
6. Шесто основание, с което се твърди, че в обжалваното решение са допуснати грешки при прилагането на правото, грешки в преценката и/или са изложени неадекватни мотиви при отхвърлянето на основанието, че е извършено нарушение на изискването за минимални гаранции за ядрените дейности по член 3, буква в) и член 18 от Регламент 2020/852.

Относно дейностите, свързани с изкопаемите газови горива

7. Седмо основание, с което се твърди, че в обжалваното решение са допуснати грешки при прилагането на правото и/или грешки в преценката с отхвърлянето на твърдението, че праговете на емисиите, установени за дейностите, свързани с изкопаемите газови горива, са в разрез с изискванията по член 10, параграф 2 от Регламент 2020/852.
8. Осмо основание, с което се твърди, че в обжалваното решение са допуснати грешки при прилагането на правото и/или грешки в преценката с отхвърлянето на основанието, че включването на дейностите, свързани с изкопаемите газови горива, би попречило на разработването или внедряването на нисковъглеродни алтернативи в разрез с член 10, параграф 2 от Регламент 2020/852.
9. Девето основание, с което се твърди, че в обжалваното решение са допуснати грешки при прилагането на правото и/или грешки в преценката с отхвърлянето на основанието, че ТКП за газ от изкопаеми източници са в разрез с изискването по член 10, параграф 2 от Регламент 2020/852 да няма нисковъглеродна алтернатива.
10. Десето основание, с което се твърди, че в обжалваното решение са допуснати грешки при прилагането на правото и/или грешки в преценката с отхвърлянето на основанието, че класифицирането на дейностите, свързани с изкопаемите газови горива, като устойчиви е в разрез с изискването по член 10, параграф 2, буква в) от Регламент 2020/852 дейността да не води до обвързване с въглеродно интензивни активи.

11. Единадесето основание, с което се твърди, че в обжалваното решение са допуснати грешки при прилагането на правото и/или грешки в преценката с отхвърлянето на основанията, че ТКП за дейностите, свързани с изкопаемите газови горива, нарушават изискването да „не нанася значителни вреди“ по членове 3, 9 и 17 от Регламент 2020/852.

Други основания

12. Дванадесето основание, с което се твърди, че в обжалваното решение са допуснати грешки при прилагането на правото и/или грешки в преценката с отхвърлянето на основанията за това, че Комисията неправомерно не е извършила оценка за съответствие с климата или оценка на въздействието.
13. Тринадесето основание, с което се твърди, че в обжалваното решение са допуснати грешки при прилагането на правото и/или грешки в преценката с отхвърлянето на основанията, свързани с действително консултиране с Платформата и експертната група на държавите членки.
14. Четиринадесето основание, с което се твърди, че в обжалваното решение е допусната грешка при прилагането на правото с отхвърлянето на основанията, свързани с несъответствието на това решение с член 290, параграф 1 ДФЕС.

(¹) Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 година за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 2020 г., стр. 13).

(²) Делегиран регламент (ЕС) 2022/1214 на Комисията от 9 март 2022 година за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2021/2139 по отношение на икономическите дейности в някои сектори на енергетиката и на Делегиран регламент (ЕС) 2021/2178 по отношение на специфичното публично оповестяване на информация за тези икономически дейности (ОВ L 188, 2022 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 18 април 2023 г. — ClientEarth и др./Комисия

(Дело T-215/23)

(2023/C 235/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: ClientEarth AISBL (Иксел, Белгия), Fédération Européenne pour le Transport et l'Environnement (Иксел), WWF European Policy Programme (Брюксел, Белгия), Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland (Берлин, Германия) (представители: F. Logue, Solicitor, J. MacLeod, Barrister-at-Law)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решението на Комисията, изпратено с писмо от 8 февруари 2023 г., с което Комисията отхвърля искането за вътрешно преразглеждане от 9 септември 2022 г., направено от жалбоподателите в съответствие с член 10 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета; (¹) и
- да осъди Комисията за заплати разноските на жалбоподателите по настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват следните основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, с което се твърди, че Комисията е допуснала грешка като е отхвърлила доводите, че тя била длъжна да извърши — а не е извършила — оценка за съответствието с климата, както се изисква в член 6, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета. (²)
2. Второ основание, с което се твърди, че Комисията е допуснала грешка във връзка с изискванията по член 19 от Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета (³) не само в анализа си като цяло, но и в:
 - дадените от нея тълкуване и оценка на изискванията за „убедителни научни доказателства и на принципа на предпазните мерки“;

- жизнения цикъл на икономическата дейност; и
 - блокирането на активи и обвързването на емисии.
3. Трето основание, с което се твърди, че Комисията е допуснала грешка що се отнася до класифицирането на дейности като преходни, по-специално:
- при квалифицирането като преходни на дейности, използващи основно газ от изкопаеми източници;
 - във връзка с установяването на прагове на емисиите на парникови газове;
 - във връзка с приноса на алтернативните технологии;
 - във връзка с изискването за постепенно премахване на емисиите на парникови газове; и
 - във връзка с разработването или внедряването на нисковъглеродни алтернативи.
4. Четвърто основание, с което се твърди, че Комисията е допуснала грешка във връзка с изискването да „не нанася значителни вреди“ на някоя от шестте екологични цели на Регламент 2020/852.

- (¹) Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, 2006 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).
- (²) Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2021 година за създаване на рамката за постигане на неутралност по отношение на климата и за изменение на регламенти (ЕО) № 401/2009 и (ЕС) 2018/1999 (Европейски закон за климата) (ОВ L 243, 2021 г., стр. 1).
- (³) Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 година за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 2020 г., стр. 13).

Жалба, подадена на 28 април 2023 г. — VY/Парламент

(Дело T-224/23)

(2023/C 235/63)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: VY (представители: L. Levi и P. Baudoux, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;

вследствие на това

- да отмени решението от 9 юни 2022 г., с което се съобщава на жалбоподателя за развалянето на договора му, и доколкото е необходимо, решението от 17 януари 2023 г., съобщено на 23 януари 2023 г., с което се отхвърля неговата жалба по административен ред срещу решението от 9 юни 2022 г.;
- да осъди ответника да поправи вредите на жалбоподателя;
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, изведено от явна грешка в преценката що се отнася до мотивите и нарушение на принципа на пропорционалност.

2. Второ основание, изведено от нарушението на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз и по-специално на правото на изслушване, на задължението на мотивиране, на спазването на изискването за безпристрастност на администрацията и на задължението за полагане на дължимата грижа.
3. Трето основание, изведено от нарушение на задължението за полагане на грижа.

Жалба, подадена на 2 май 2023 г. — Neuraxpharm Pharmaceuticals/Комисия

(Дело T-226/23)

(2023/C 235/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Neuraxpharm Pharmaceuticals SL (Барселона, Испания) (представители: K. Rooh, T. De Meese, J. Stuyck, M. Van Nieuwenborgh и N. Dumont, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме жалбата му за отмяна за допустима и основателна,
- да отмени решението на Комисията, което се съдържа в нейното писмо от 17 март 2023 г. [ref. SANTE.DDG1.B.5/AL/mmc (2023) 2915367], както и всички последващи решения, които потвърждават и/или заменят това решение, включително последващи регулаторни действия, доколкото се отнасят до жалбоподателя,
- да осъди Комисията да плати разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е липса на компетентност и злоупотреба с власт, осъществена посредством посоченото Решение на Комисията от 17 март 2023 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“), да се изменя и/или отменя предоставеното на жалбоподателя разрешение за пускане на пазара.
2. Второто основание е нарушение на основно процесуално изискване, тъй като липсва правно основание за приемане на обжалваното решение и това решение нарушава правото на жалбоподателя на изслушване съгласно член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
3. Третото основание е нарушение на Договорите или на всички други разпоредби, свързани с тяхното прилагане:
 - обжалваното решение прилага неправилно законодателството, като Комисията е допуснала грешка във връзка с обхвата на постановеното в рамките на състезателно производство Решение на Съда от 16 март 2023 г., Комисия и др./ Pharmaceutical Works Polpharma (C 438/21 P — C 440/21 P, EU:C:2023:213) и не е взела предвид становището на Комитета по лекарствените продукти за хуманна употреба,
 - обжалваното решение нарушава правото на защита и на справедлив процес съгласно член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
 - обжалваното решение нарушава правната сигурност,
 - обжалваното решение нарушава оправданите правни очаквания на жалбоподателя, включително във връзка с изпълнение на задълженията му към публични органи, производители, доставчици, транспортни дружества и болници за снабдяване с продукти, съдържащи генеричен диметилфумарат, както и пациенти,
 - обжалваното решение нарушава правото на собственост, установено в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 2 май 2023 г. — Zakłady Farmaceutyczne Polpharma/Комисия**(Дело T-228/23)**

(2023/C 235/65)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Zakłady Farmaceutyczne Polpharma S.A. (Старогард Гдански, Полша) (представители: K. Rooh, T. De Meese, J. Stuyck, M. Van Nieuwenborgh и N. Dumont lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме жалбата му за отмяна за допустима и основателна,
- да отмени решението на Комисията, което се съдържа в нейното писмо от 17 март 2023 г. [ref. SANTE.DDG1.B.5/AL/mmc (2023) 2915367], както и всички последващи решения, които потвърждават и/или заменят това решение, включително последващи регулаторни действия, доколкото се отнасят до жалбоподателя,
- да осъди Комисията да плати разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е липса на компетентност и злоупотреба с власт, осъществена посредством посоченото решение на Комисията от 17 март 2023 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“), да се изменя и/или отменя предоставеното на жалбоподателя разрешение за пускане на пазара.
2. Второто основание е нарушение на основно процесуално изискване, тъй като липсва правно основание за приемане на обжалваното решение и това решение нарушава правото на жалбоподателя на изслушване съгласно член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
3. Третото основание е нарушение на Договорите или на всички други разпоредби, свързани с тяхното прилагане:
 - обжалваното решение прилага неправилно законодателството, като Комисията е допуснала грешка във връзка с обхвата на постановеното в рамките на състезателно производство решение на Съда от 16 март 2023 г., Комисия и др./ Pharmaceutical Works Polpharma (C-438/21 P—C-440/21 P, EU:C:2023:213), и не е взела предвид становището на Комитета по лекарствените продукти за хуманна употреба,
 - обжалваното решение нарушава правото на защита и на справедлив процес съгласно член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
 - обжалваното решение нарушава правната сигурност,
 - обжалваното решение нарушава оправданите правни очаквания на жалбоподателя, включително във връзка с изпълнение на задълженията му към публични органи, производители, доставчици, транспортни дружества и болници за снабдяване с продукти, съдържащи генеричен диметилфумарат, както и пациенти,
 - обжалваното решение нарушава правото на собственост, установено в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 1 май 2023 г. — WA/Комисия**(Дело T-234/23)**

(2023/C 235/66)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: WA (представител: M. Velardo, avvocatа)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да отмени решението от 5 май 2022 г., с което жалбоподателката не е била включена в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO/AD/380/19-AD9,
- да отмени решението от 15 юли 2022 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на невключването в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO AD/380/19-AD9,
- да отмени решението на органа по назначаване (ОН) от 11 февруари 2023 г., което е формирано фиктивно поради запазеното от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) мълчание в продължение на повече от четири месеца, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, подадена на 11 октомври 2022 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричане по-нататък „Правилникът“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на законовите разпоредби, които регламентират езиковия режим на европейските институции. Провеждането на писмения и устния изпит на език (английски и френски), различен от родния ѝ език, е попречило на правилното оценяване на нейната компетентност, тъй като резултатът от изпитите ѝ е обусловен и от нивото на езиковите ѝ познания. От това е произтекло и нарушение на член 27 от Правилника.
2. Второ основание: нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите, липса на обективна оценка на кандидатите (съдебна практика Glantenay) и нарушение на член 5, алинеи 1 и 3 от приложение III към Правилника. Действително, някои от тях са повторили писмените изпити, които са били на доста по-ниско равнище на трудност.

Съпоставянето на кандидатите в хода на провеждане на изпитите в центъра за оценяване е било изопачено, защото конкурсната комисия не е проверила превантивно истинността на съдържащите се в Talent Screener (подбора по квалификации) декларации.

3. Трето основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и свързания с него принцип на равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), защото жалбоподателката не е била в състояние да се запознае с пълната мотивация на изключването ѝ от участие в конкурса преди подаването на жалбата. Това е довело и до нарушаване на принципа на равенство на страните в процеса.
4. Четвърто основание: нарушение на член 5, алинеи 5 и 6 от приложение III към Правилника, тъй като изпитната комисия не е включила в списъка за бъдещи назначения поне два пъти повече кандидати спрямо конкурсните длъжности.
5. Пето основание: нарушение на обявлението за конкурса, член 5, алинея 1 от приложение III към Правилника и произтичаща от това явна грешка в преценката, защото в конкурса за степен AD7 са били оценявани също така ръководните умения на кандидатите, а този критерий е запазен само за степен AD9.

6. Шесто основание: нарушение на принципите от решение Di Prospero/Комисия и нарушение на член 27 от Правилника и на принципа на равенство, тъй като обявлението за конкурса не позволява участие и в двата конкурса — за степен AD7 и за степен AD9, като някои кандидати за степен AD9 са били автоматично прехвърлени в списъка за бъдещи назначения за степен AD7.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равенство между кандидатите и липса на обективност в оценяването, поради липсата на стабилност в състава на конкурсната комисия заради честите промени в него и поради липсата на „shadowing“ (надзор) от страна на председателя.

Жалба, подадена на 2 май 2023 г. — WB/Комисия

(Дело T-235/23)

(2023/C 235/67)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: WB (представител: M. Velardo, avvocata)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 5 май 2022 г., с което жалбоподателят не е бил включен в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO/AD/380/19-AD9,
- да отмени решението от 15 юли 2022 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на невключването в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO AD/380/19-AD9,
- да отмени решението на органа по назначаване (ОН) от 10 февруари 2022 г., което е формирано фиктивно поради запазеното от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) мълчание в продължение на повече от четири месеца, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, подадена на 10 октомври 2022 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричане по-нататък „Правилникът“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на законовите разпоредби, които регламентират езиковия режим на европейските институции. Провеждането на писмения и устния изпит на език (английски и френски), различен от родния му език, е попречило на правилното оценяване на неговата компетентност, тъй като резултатът от изпитите му е обусловен и от нивото на езиковите му познания. От това е произтекло и нарушение на член 27 от Правилника.
2. Второ основание: нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите, липса на обективна оценка на кандидатите (съдебна практика Glantenay) и нарушение на член 5, алинеи 1 и 3 от приложение III към Правилника. Действително, някои от тях са повторили писмените изпити, които са били на доста по-ниско равнище на трудност.

Съпоставянето на кандидатите в хода на провеждане на изпитите в центъра за оценяване е било изопачено, защото конкурсната комисия не е проверила превантивно истинността на съдържащите се в Talent Screener (подбора по квалификации) декларации.

3. Трето основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и свързания с него принцип на равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), защото жалбоподателят не е бил в състояние да се запознае с пълната мотивация на изключването му от участие в конкурса преди подаването на жалбата. Това е довело и до нарушаване на принципа на равенство на страните в процеса.

4. Четвърто основание: нарушение на член 5, алинеи 5 и 6 от приложение III към Правилника, тъй като изпитната комисия не е включила в списъка за бъдещи назначения поне два пъти повече кандидати спрямо конкурсните длъжности.
5. Пето основание: нарушение на обявлението за конкурса, член 5, алинея 1 от приложение III към Правилника и произтичащата от това явна грешка в преценката, защото в конкурса за степен AD7 са били оценявани също така ръководните умения на кандидатите, а този критерий е запазен само за степен AD9.
6. Шесто основание: нарушение на принципите от решение Di Prospero/Комисия и нарушение на член 27 от Правилника и на принципа на равенство, тъй като обявлението за конкурса не позволява участие и в двата конкурса — за степен AD7 и за степен AD9, като някои кандидати за степен AD9 са били автоматично прехвърлени в списъка за бъдещи назначения за степен AD7.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равенство между кандидатите и липса на обективност в оценяването поради липсата на стабилност в състава на конкурсната комисия заради честите промени в него и поради липсата на „shadowing“ (надзор) от страна на председателя.

Жалба, подадена на 2 май 2023 г. — WD/Комисия

(Дело T-236/23)

(2023/C 235/68)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: WD (представител: M. Velardo, avvocata)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 5 май 2022 г., с което жалбоподателят не е бил включен в списъка за бъдещи назначения от конкурс EPSO/AD/380/19-AD9,
- да отмени решението от 15 юли 2022 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на невключването в списъка за бъдещи назначения от EPSO AD/380/19-AD9,
- да отмени решението на органа по назначаване (ОН) от 14 февруари 2023 г., което е формирано фиктивно поради запазеното от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) мълчание в продължение на повече от четири месеца, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, подадена на 14 октомври 2022 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на законовите разпоредби, които регламентират езиковия режим на европейските институции. Провеждането на писмения и устния изпит на език (английски и френски), различен от родния му език, е попречило на правилното оценяване на неговата компетентност, тъй като резултатът от изпитите му е обусловен и от нивото на езиковите му познания. От това е произтекло и нарушение на член 27 от Правилника.
2. Второ основание: нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите, липса на обективна оценка на кандидатите (съдебна практика Glantenay) и нарушение на член 5, алинеи 1 и 3 от приложение III към Правилника. Действително, няког от тях са повторили писмените изпити, които са били на доста по-ниско равнище на трудност.

Съпоставянето на кандидатите в хода на провеждане на изпитите в центъра за оценяване е било изопачено, защото конкурсната комисия не е проверила превантивно истинността на съдържащите се в Talent Screener (подбора по квалификации) декларации.

3. Трето основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и свързания с него принцип на равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), защото жалбоподателят не е бил в състояние да се запознае с пълната мотивация на изключването му от участие в конкурса преди подаването на жалбата. Това е довело и до нарушаване на принципа на равенство на страните в процеса.
4. Четвърто основание: нарушение на член 5, алинеи 5 и 6 от приложение III към Правилника, тъй като изпитната комисия не е включила в списъка за бъдещи назначения поне два пъти повече кандидати спрямо конкурсните длъжности.
5. Пето основание: нарушение на обявлението за конкурса, член 5, алинея 1 от приложение III към Правилника и произтичаща от това явна грешка в преценката, защото в конкурса за степен AD7 са били оценявани също така ръководните умения на кандидатите, а този критерий е запазен само за степен AD9.
6. Шесто основание: нарушение на принципите от решение Di Prospero/Комисия и нарушение на член 27 от Правилника и на принципа на равенство, тъй като обявлението за конкурса не позволява участие и в двата конкурса — за степен AD7 и за степен AD9, като някои кандидати за степен AD9 са били автоматично прехвърлени в списъка за бъдещи назначения за степен AD7.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равенство между кандидатите и липса на обективност в оценяването, поради липсата на стабилност в състава на конкурсната комисия заради честите промени в него и поради липсата на „shadowing“ (надзор) от страна на председателя.

Жалба, подадена на 3 май 2023 г. — WE/Комисия

(Дело T-237/23)

(2023/C 235/69)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: WE (представител: M. Velardo, avvocatа)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да отмени решението от 5 май 2022 г., с което жалбоподателката не е била включена в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO/AD/380/19-AD9,
- да отмени решението от 15 юли 2022 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на невключването в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO AD/380/19-AD9,
- да отмени решението на органа по назначаване (ОН) от 12 февруари 2023 г., което е формирано фиктивно поради запазеното от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) мълчание в продължение на повече от четири месеца, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, подадена на 12 октомври 2022 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричане по-нататък „Правилникът“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на законовите разпоредби, които регламентират езиковия режим на европейските институции. Провеждането на писмения и устния изпит на език (английски и френски), различен от родния му език, е попречило на правилното оценяване на неговата компетентност, тъй като резултатът от изпитите му е обусловен и от нивото на езиковите му познания. От това е произтекло и нарушение на член 27 от Правилника.

2. Второ основание: нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите, липса на обективна оценка на кандидатите (съдебна практика Glantenay) и нарушение на член 5, алинеи 1 и 3 от приложение III към Правилника. Действително, някой от тях са повторили писмените изпити, които са били на доста по-ниско равнище на трудност.

Съпоставянето на кандидатите в хода на провеждане на изпитите в центъра за оценяване е било изопачено, защото конкурсната комисия не е проверила превантивно истинността на съдържащите се в Talent Screener (подбора по квалификации) декларации.

3. Трето основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и свързания с него принцип на равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), защото жалбоподателката не е била в състояние да се запознае с пълната мотивация на изключването ѝ от участие в конкурса преди подаването на жалбата. Това е довело и до нарушаване на принципа на равенство на страните в процеса.
4. Четвърто основание: нарушение на член 5, алинеи 5 и 6 от приложение III към Правилника, тъй като изпитната комисия не е включила в списъка за бъдещи назначения поне два пъти повече кандидати спрямо конкурсните длъжности.
5. Пето основание: нарушение на обявлението за конкурса, член 5, алинея 1 от приложение III към Правилника и произтичаща от това явна грешка в преценката, защото в конкурса за степен AD7 са били оценявани също така ръководните умения на кандидатите, а този критерий е запазен само за степен AD9.
6. Шесто основание: нарушение на принципите от решение Di Prospero/Комисия и нарушение на член 27 от Правилника и на принципа на равенство, тъй като обявлението за конкурса не позволява участие и в двата конкурса — за степен AD7 и за степен AD9, като някои кандидати за степен AD9 са били автоматично прехвърлени в списъка за бъдещи назначения за степен AD7.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равенство между кандидатите и липса на обективност в оценяването, поради липсата на стабилност в състава на конкурсната комисия заради честите промени в него и поради липсата на „shadowing“ (надзор) от страна на председателя.

Жалба, подадена на 4 май 2023 г. — WF/Комисия

(Дело T-238/23)

(2023/C 235/70)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: WF (представител: M. Velardo, avvocatа)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 5 май 2022 г., с което жалбоподателят не е бил включен в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO/AD/380/19-AD9,
- да отмени решението от 15 юли 2022 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на невключването в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO AD/380/19-AD9,
- да отмени решението на органа по назначаване (ОН) от 6 март 2023 г., което е формирано фиктивно поради запазеното от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) мълчание в продължение на повече от четири месеца, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, подадена на 6 октомври 2022 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричане по-нататък „Правилникът“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на законовите разпоредби, които регламентират езиковия режим на европейските институции. Провеждането на писмения и устния изпит на език (английски и френски), различен от родния му език, е попречило на правилното оценяване на неговата компетентност, тъй като резултатът от изпитите му е обусловен и от нивото на езиковите му познания. От това е произтекло и нарушение на член 27 от Правилника.
2. Второ основание: нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите, липса на обективна оценка на кандидатите (съдебна практика *Glantenay*) и нарушение на член 5, алинеи 1 и 3 от приложение III към Правилника. Действително, някои от тях са повторили писмените изпити, които са били на доста по-ниско равнище на трудност.

Съпоставянето на кандидатите в хода на провеждане на изпитите в центъра за оценяване е било изопачено, защото конкурсната комисия не е проверила превантивно истинността на съдържащите се в Talent Screener (подбора по квалификации) декларации.

3. Трето основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и свързания с него принцип на равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), защото жалбоподателят не е бил в състояние да се запознае с пълната мотивация на изключването му от участие в конкурса преди подаването на жалбата. Това е довело и до нарушаване на принципа на равенство на страните в процеса.
4. Четвърто основание: нарушение на член 5, алинеи 5 и 6 от приложение III към Правилника, тъй като изпитната комисия не е включила в списъка за бъдещи назначения поне два пъти повече кандидати спрямо конкурсните длъжности.
5. Пето основание: нарушение на обявлението за конкурса, член 5, алинея 1 от приложение III към Правилника и произтичаща от това явна грешка в преценката, защото в конкурса за степен AD7 са били оценявани също така ръководните умения на кандидатите, а този критерий е запазен само за степен AD9.
6. Шесто основание: нарушение на принципите от решение *Di Prospero*/Комисия и нарушение на член 27 от Правилника и на принципа на равенство, тъй като обявлението за конкурса не позволява участие и в двата конкурса — за степен AD7 и за степен AD9, като някои кандидати за степен AD9 са били автоматично прехвърлени в списъка за бъдещи назначения за степен AD7.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равенство между кандидатите и липса на обективност в оценяването, поради липсата на стабилност в състава на конкурсната комисия заради честите промени в него и поради липсата на „shadowing“ (надзор) от страна на председателя.

Жалба, подадена на 8 май 2023 г. — LichtBlick/Комисия

(Дело T-240/23)

(2023/C 235/71)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: LichtBlick SE (Хамбург, Германия) (представители: C. von Hammerstein, P. Roegele и H. Schutte, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 21 декември 2022 г. (държавна помощ SA.104606 (2222/N) — Германия, уведомление TCF: Temporary cost containment of natural gas, heat and electricity price increases (уведомление по Временната рамка при кризи: Временно задържане на разходите за природен газ, топлинна енергия и електроенергия), доколкото с това решение се приема, че е в съответствие с вътрешния пазар предвиденото в германския Gesetz zur Einführung einer Strompreiskontrolle und zur Änderung weiterer energierechtlicher Bestimmungen (Закон за въвеждане на спиращка а цената на електроенергията и за изменение на други разпоредби в областта на енергетиката) предоставяне на помощ, в полза на операторите на пунктове за зареждане с оглед намаляването на разходите за електричество за зареждане, потребявано от трети лица чрез пункт за зареждане;
- да осъди Германия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание

С първото посочено основание жалбоподателят твърди, че Комисията не е открила официалната процедура по разследване по член 108, параграф 2 ДФЕС, въпреки наличието на сериозни затруднения. Ответникът пренебрегнал факта, че схемата за помощи по *Strompreisbremsengesetz* (германският Закон за въвеждане на спирачка на цените на електроенергията) е от полза и за операторите на пунктове за зареждане, независимо че те са доставчици на енергия, а не за крайни потребители.

2. Второ основание

С второто посочено основание жалбоподателят твърди, че е трябвало да бъде открита официалната процедура по разследване по член 108, параграф 2 ДФЕС, тъй като Комисията е трябвало да установи въз основа на пълно разследване, че операторите на пунктове за зареждане следвало да получат помощ, макар и да са едновременно и търговци, и доставчици на електроенергия за зареждане, тоест те не са единствено доставчици на електроенергия като жалбоподателя.

3. Трето основание

С третото посочено основание жалбоподателят твърди, че ответникът неправилно е обявил схемата за помощи по *Strompreisbremsengesetz* в полза на операторите на пунктове за зареждане за съвместима с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС. От уведомлението по Временната рамка при кризи става ясно, че помощта за компенсиране на допълнителните разходи, произтичащи от изключително сериозни увеличения на цените на електроенергията в резултат на агресия на Русия срещу Украйна, е съвместима с член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС само ако съществува механизъм, който да гарантира, че от помощта се ползват и тези, които са засегнати от сериозното сътресение на икономиката на държава членка. Такъв механизъм не бил налице по отношение на помощта в полза на операторите на пунктове за зареждане.

4. Четвърто основание

С четвъртото посочено основание жалбоподателят поддържа, че схемата за помощи по *Strompreisbremsengesetz* по отношение на операторите на станции за зареждане е несъвместима с вътрешния пазар, тъй като без основателна причина нарушава конкуренцията доставчиците на електроенергия за зареждане, които изпълняват само тази функция, от една страна, и операторите на пунктове за зареждане, от друга страна. От схемата за помощи по *Strompreisbremsengesetz* се ползвали само доставчиците на електроенергия за зареждане, които същевременно били и оператори на пунктове за зареждане. За сметка на това, доставчиците на електроенергия за зареждане, които изпълнявали само тази функция, не получавали никаква помощ по *Strompreisbremsengesetz*. Така операторите на пунктове за зареждане получили конкурентно предимство спрямо доставчиците на електроенергия за зареждане, изпълняващи само тази функция.

5. Пето основание

С петото основание жалбоподателят твърди, че с помощта за електроенергията за зареждане се нарушава Директива (ЕС) 2019/944⁽¹⁾, тъй като тази помощ се основава на фикция — незаконосъобразна с оглед на член 2, параграф 3 от Директива (ЕС) 2019/944 — съгласно която операторите на пунктове за зареждане са крайни потребители, въпреки че в действителност те са електроенергийни предприятия по смисъла на член 2, точка 57 от Директива (ЕС) 2019/944 и изпълняват задачи, свързани с доставката по смисъла на член 2, точка 12 от Директива (ЕС) 2019/944. Селективното предоставяне на помощ само на операторите на пунктове за зареждане, а не също и на доставчиците на електроенергия за зареждане, изпълняващи само тази функция, водело до нарушаване на конкуренцията в противоречие с член 3, параграф 4 и член 5, параграф 1 от Директива (ЕС) 2019/944.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2019/944 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за изменение на Директива 2012/27/ЕС (преработен текст) (ОВ L 158, 2019 г., стр. 125).

Жалба, подадена на 8 май 2023 г. — WG/Комисия

(Дело T-241/23)

(2023/C 235/72)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: WG (представител: M. Velardo, avvocatа)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 5 май 2022 г., с което жалбоподателят не е бил включен в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO/AD/380/19-AD9,
- да отмени решението от 15 юли 2022 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на невключването в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO AD/380/19-AD9,
- да отмени решението на органа по назначаване (ОН) от 11 февруари 2023 г., което е формирано фиктивно поради запазеното от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) мълчание в продължение на повече от четири месеца, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, подадена на 11 октомври 2022 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на законовите разпоредби, които регламентират езиковия режим на европейските институции. Провеждането на писмения и устния изпит на език (английски и френски), различен от родния му език, е попречило на правилното оценяване на неговата компетентност, тъй като резултатът от изпитите му е обусловен и от нивото на езиковите му познания. От това е произтекло и нарушение на член 27 от Правилника.
2. Второ основание: нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите, липса на обективна оценка на кандидатите (съдебна практика *Glantenay*) и нарушение на член 5, алинеи 1 и 3 от приложение III към Правилника. Действително, някой от тях са повторили писмените изпити, които са били на доста по-ниско равнище на трудност.

Съпоставянето на кандидатите в хода на провеждане на изпитите в центъра за оценяване е било изопачено, защото конкурсната комисия не е проверила превантивно истинността на съдържащите се в Talent Screener (подбора по квалификации) декларации.
3. Трето основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и свързания с него принцип на равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), защото жалбоподателят не е бил в състояние да се запознае с пълната мотивация на изключването му от участие в конкурса преди подаването на жалбата. Това е довело и до нарушаване на принципа на равенство на страните в процеса.
4. Четвърто основание: нарушение на член 5, алинеи 5 и 6 от приложение III към Правилника, тъй като изпитната комисия не е включила в списъка за бъдещи назначения поне два пъти повече кандидати спрямо конкурсните длъжности.
5. Пето основание: нарушение на обявлението за конкурса, член 5, алинея 1 от приложение III към Правилника и произтичаща от това явна грешка в преценката, защото в конкурса за степен AD7 са били оценявани също така ръководните умения на кандидатите, а този критерий е запазен само за степен AD9.
6. Шесто основание: нарушение на принципите от решение *Di Prospero*/Комисия и нарушение на член 27 от Правилника и на принципа на равенство, тъй като обявлението за конкурса не позволява участие и в двата конкурса — за степен AD7 и за степен AD9, като някои кандидати за степен AD9 са били автоматично прехвърлени в списъка за бъдещи назначения за степен AD7.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равенство между кандидатите и липса на обективност в оценяването, поради липсата на стабилност в състава на конкурсната комисия заради честите промени в него и поради липсата на „shadowing“ (надзор) от страна на председателя.

Жалба, подадена на 9 май 2023 г. — WH/Комисия**(Дело T-242/23)****(2023/C 235/73)***Език на производството: италиански***Страни***Жалбоподател:* WH (представител: M. Velardo, avvocatа)*Ответник:* Европейска комисия**Искания***Жалбоподателката моли Общия съд:*

- да отмени решението от 5 май 2022 г., с което жалбоподателката не е била включена в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO/AD/380/19-AD9,
- да отмени решението от 15 юли 2022 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на невключването в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO AD/380/19-AD9,
- да отмени решението на органа по назначаване (ОН) от 14 февруари 2023 г., което е формирано фиктивно поради запазеното от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) мълчание в продължение на повече от четири месеца, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, подадена на 14 октомври 2022 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи*Жалбоподателката изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.*

1. Първо основание: нарушение на законовите разпоредби, които регламентират езиковия режим на европейските институции. Провеждането на писмения и устния изпит на език (английски и френски), различен от родния ѝ език, е попречило на правилното оценяване на нейната компетентност, тъй като резултатът от изпитите ѝ е обусловен и от нивото на езиковите ѝ познания. От това е произтекло и нарушение на член 27 от Правилника.
2. Второ основание: нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите, липса на обективна оценка на кандидатите (съдебна практика *Glantenay*) и нарушение на член 5, алинеи 1 и 3 от приложение III към Правилника. Действително, някои от тях са повторили писмените изпити, които са били на доста по-ниско равнище на трудност.

Съпоставянето на кандидатите в хода на провеждане на изпитите в центъра за оценяване е било изопачено, защото конкурсната комисия не е проверила превантивно истинността на съдържащите се в Talent Screener (подбора по квалификации) декларации.

3. Трето основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и свързания с него принцип на равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), защото жалбоподателката не е била в състояние да се запознае с пълната мотивация на изключването ѝ от участие в конкурса преди подаването на жалбата. Това е довело и до нарушаване на принципа на равенство на страните в процеса.
4. Четвърто основание: нарушение на член 5, алинеи 5 и 6 от приложение III към Правилника, тъй като изпитната комисия не е включила в списъка за бъдещи назначения поне два пъти повече кандидати спрямо конкурсните длъжности.
5. Пето основание: нарушение на обявлението за конкурса, член 5, алинея 1 от приложение III към Правилника и произтичаща от това явна грешка в преценката, защото в конкурса за степен AD7 са били оценявани също така ръководните умения на кандидатите, а този критерий е запазен само за степен AD9.

6. Шесто основание: нарушение на принципите от решение Di Prospero/Комисия и нарушение на член 27 от Правилника и на принципа на равенство, тъй като обявлението за конкурса не позволява участие и в двата конкурса — за степен AD7 и за степен AD9, като някои кандидати за степен AD9 са били автоматично прехвърлени в списъка за бъдещи назначения за степен AD7.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равенство между кандидатите и липса на обективност в оценяването, поради липсата на стабилност в състава на конкурсната комисия заради честите промени в него и поради липсата на „shadowing“ (надзор) от страна на председателя.

Жалба, подадена на 12 май 2023 г. — Braunschweiger Versorgungs/EUIPO — B.F. Energy (BF energy)

(Дело T-245/23)

(2023/C 235/74)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Braunschweiger Versorgungs AG & Co. KG (Брауншвайг, Германия) (представител: C. Drzymalla, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: B.F. Energy Srl (Рим, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: марка на Европейския съюз „BF energy“ — заявка за регистрация No 18 336 443

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 17 февруари 2023 г. по преписка R 1646/2022-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли заявката за разглежданата марка,
- да осъди EUIPO и другата страна в производството пред апелативния състав да платят разноските, включително направените пред апелативния състав.

Изложени основания

- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на степента на внимание на широкия кръг потребители,
 - нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на визуалното, фонетичното и концептуално сходство на знаците,
 - нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на цялостната преценка на вероятността от объркване.
-

Жалба, подадена на 8 май 2023 г. — Sky/EUIPO — Skyworks Solutions (SKYWORKS Sky5)**(Дело T-246/23)**

(2023/C 235/75)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sky Ltd (Айзълвърт, Обединено кралство) (представител: A. Zalewska-Orabona, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Skyworks Solutions, Inc. (Уилмингтън, Делауеър, Съединени американски щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „SKYWORKS Sky5“ — Заявка за регистрация № 17 936 585

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 11 февруари 2023 г. по преписка R 2461/2020-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и при встъпване — встъпилата страна, да заплатят съдебните разноски на жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б), член 8, параграф 5, член 8, параграф 2, буква в) и член 8, параграф 4 във връзка с член 46, параграф 1, букви а) и в) и член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета, доколкото апелативният състав е приел, че по-ранните британски права вече не представляват валидна обосновка в производствата между страните пред EUIPO,
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 8, параграф 5) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета, доколкото апелативният състав е приел, че доказателствата за използване на по-ранните марки на Съюза, за силно изразения им отличителен характер и/или репутация трябва да се изключат от производството по възражение, тъй като тези доказателства се отнасяли до територията на Обединеното кралство.

Жалба, подадена на 12 май 2023 г. — Bonami.CZ/EUIPO — Roval Print (Bonami)**(Дело T-248/23)**

(2023/C 235/76)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Bonami.CZ, a.s. (Прага, Чешка република) (представител: M.-G. Marinescu, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: SC Roval Print SRL (Галац, Румъния)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „Bonami“ — заявка за регистрация № 18 009 799

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 23 февруари 2023 г. по преписка R 1291/2022-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на процесуалните изисквания, свързани с (онлайн) обосновката на възражението;
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 май 2023 г. — WI/Комисия

(Дело T-249/23)

(2023/C 235/77)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: WI (представител: M. Velardo, avvocatа)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 5 май 2022 г., с което жалбоподателят не е бил включен в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO/AD/380/19-AD9,
- да отмени решението от 15 юли 2022 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на невключването в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO AD/380/19-AD9,
- да отмени решението на органа по назначаване (ОН) от 10 февруари 2023 г., което е формирано фиктивно поради запазеното от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) мълчание в продължение на повече от четири месеца, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, подадена на 10 октомври 2022 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричане по-нататък „Правилникът“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на законовите разпоредби, които регламентират езиковия режим на европейските институции. Провеждането на писмения и устния изпит на език (английски и френски), различен от родния му език, е попречило на правилното оценяване на неговата компетентност, тъй като резултатът от изпитите му е обусловен и от нивото на езиковите му познания. От това е произтекло и нарушение на член 27 от Правилника.

2. Второ основание: нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите, липса на обективна оценка на кандидатите (съдебна практика Glantenay) и нарушение на член 5, алинеи 1 и 3 от приложение III към Правилника. Действително, някой от тях са повторили писмените изпити, без това да е обективно обосновано.

Съпоставянето на кандидатите в хода на провеждане на изпитите в центъра за оценяване е било изопачено, защото конкурсната комисия не е проверила превантивно истинността на съдържащите се в Talent Screener (подбора по квалификации) декларации.

3. Трето основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и свързания с него принцип на равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), защото жалбоподателят не е бил в състояние да се запознае с пълната мотивация на изключването му от участие в конкурса преди подаването на жалбата. Това е довело до нарушаване на принципа на равенство на страните в процеса.
4. Четвърто основание: нарушение на член 5, алинеи 5 и 6 от приложение III към Правилника, тъй като изпитната комисия не е включила в списъка за бъдещи назначения поне два пъти повече кандидати спрямо конкурсните длъжности.
5. Пето основание: нарушение на обявлението за конкурса, член 5, алинея 1 от приложение III към Правилника и произтичаща от това явна грешка в преценката, защото в конкурса за степен AD7 са били оценявани също така ръководните умения на кандидатите, а този критерий е запазен само за степен AD9.
6. Шесто основание: нарушение на принципите от решение Di Prospero/Комисия и нарушение на член 27 от Правилника и на принципа на равенство, тъй като обявлението за конкурса не позволява участие и в двата конкурса — за степен AD7 и за степен AD9, като някои кандидати за степен AD9 са били автоматично прехвърлени в списъка за бъдещи назначения за степен AD7.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равенство между кандидатите и липса на обективност в оценяването, поради липсата на стабилност в състава на конкурсната комисия заради честите промени в него и поради липсата на „shadowing“ (надзор) от страна на председателя.

Жалба, подадена на 13 май 2023 г. — WJ/Комисия

(Дело T-250/23)

(2023/C 235/78)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: WJ (представител: M. Velardo, avvocatа)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да отмени решението от 5 май 2022 г., с което жалбоподателката не е била включена в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO/AD/380/19-AD9,
- да отмени решението от 15 юли 2022 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на невключването в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO AD/380/19-AD9,
- да отмени решението на органа по назначаване (ОН) от 11 февруари 2023 г., което е формирано фиктивно поради запазеното от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) мълчание в продължение на повече от четири месеца, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, подадена на 11 октомври 2022 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричане по-нататък „Правилникът“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на законовите разпоредби, които регламентират езиковия режим на европейските институции. Провеждането на писмения и устния изпит на език (английски и френски), различен от родния му език, е попречило на правилното оценяване на неговата компетентност, тъй като резултатът от изпитите му е обусловен и от нивото на езиковите му познания. От това е произтекло и нарушение на член 27 от Правилника.
2. Второ основание: нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите, липса на обективна оценка на кандидатите (съдебна практика *Glantenay*) и нарушение на член 5, алинеи 1 и 3 от приложение III към Правилника. Действително, някой от тях са повторили писмените изпити, които са били на доста по-ниско равнище на трудност.

Съпоставянето на кандидатите в хода на провеждане на изпитите в центъра за оценяване е било изопачено, защото конкурсната комисия не е проверила превантивно истинността на съдържащите се в Talent Screener (подбора по квалификации) декларации.

3. Трето основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и свързания с него принцип на равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), защото жалбоподателката не е била в състояние да се запознае с пълната мотивация на изключването ѝ от участие в конкурса преди подаването на жалбата. Това е довело и до нарушаване на принципа на равенство на страните в процеса.
4. Четвърто основание: нарушение на член 5, алинеи 5 и 6 от приложение III към Правилника, тъй като изпитната комисия не е включила в списъка за бъдещи назначения поне два пъти повече кандидати спрямо конкурсните длъжности.
5. Пето основание: нарушение на обявлението за конкурса, член 5, алинея 1 от приложение III към Правилника и произтичаща от това явна грешка в преценката, защото в конкурса за степен AD7 са били оценявани също така ръководните умения на кандидатите, а този критерий е запазен само за степен AD9.
6. Шесто основание: нарушение на принципите от решение *Di Prospero*/Комисия и нарушение на член 27 от Правилника и на принципа на равенство, тъй като обявлението за конкурса не позволява участие и в двата конкурса — за степен AD7 и за степен AD9, като някои кандидати за степен AD9 са били автоматично прехвърлени в списъка за бъдещи назначения за степен AD7.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равенство между кандидатите и липса на обективност в оценяването, поради липсата на стабилност в състава на конкурсната комисия заради честите промени в него и поради липсата на „shadowing“ (надзор) от страна на председателя.

Жалба, подадена на 13 май 2023 г. — WK/Комисия

(Дело T-251/23)

(2023/C 235/79)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: WK (представител: M. Velardo, avvocatа)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да отмени решението от 5 май 2022 г., с което жалбоподателката не е била включена в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO/AD/380/19-AD9,
- да отмени решението от 15 юли 2022 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на невключването в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO AD/380/19-AD9,
- да отмени решението на органа по назначаване (ОН) от 8 февруари 2023 г., което е формирано фиктивно поради запазеното от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) мълчание в продължение на повече от четири месеца, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, подадена на 8 октомври 2022 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричане по-нататък „Правилникът“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на законовите разпоредби, които регламентират езиковия режим на европейските институции. Провеждането на писмения и устния изпит на език (английски и френски), различен от родния му език, е попречило на правилното оценяване на неговата компетентност, тъй като резултатът от изпитите му е обусловен и от нивото на езиковите му познания. От това е произтекло и нарушение на член 27 от Правилника.
2. Второ основание: нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите, липса на обективна оценка на кандидатите (съдебна практика *Glantenay*) и нарушение на член 5, алинеи 1 и 3 от приложение III към Правилника. Действително, някои от тях са повторили писмените изпити, които са били на доста по-ниско равнище на трудност.

Съпоставянето на кандидатите в хода на провеждане на изпитите в центъра за оценяване е било изопачено, защото конкурсната комисия не е проверила превантивно истинността на съдържащите се в Talent Screener (подбора по квалификации) декларации.

3. Трето основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и свързания с него принцип на равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), защото жалбоподателката не е била в състояние да се запознае с пълната мотивация на изключването ѝ от участие в конкурса преди подаването на жалбата. Това е довело и до нарушаване на принципа на равенство на страните в процеса.
4. Четвърто основание: нарушение на член 5, алинеи 5 и 6 от приложение III към Правилника, тъй като изпитната комисия не е включила в списъка за бъдещи назначения поне два пъти повече кандидати спрямо конкурсните длъжности.
5. Пето основание: нарушение на обявлението за конкурса, член 5, алинея 1 от приложение III към Правилника и произтичаща от това явна грешка в преценката, защото в конкурса за степен AD7 са били оценявани също така ръководните умения на кандидатите, а този критерий е запазен само за степен AD9.
6. Шесто основание: нарушение на принципите от решение *Di Prospero*/Комисия и нарушение на член 27 от Правилника и на принципа на равенство, тъй като обявлението за конкурса не позволява участие и в двата конкурса — за степен AD7 и за степен AD9, като някои кандидати за степен AD9 са били автоматично прехвърлени в списъка за бъдещи назначения за степен AD7.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равенство между кандидатите и липса на обективност в оценяването, поради липсата на стабилност в състава на конкурсната комисия заради честите промени в него и поради липсата на „shadowing“ (надзор) от страна на председателя.

Жалба, подадена на 14 май 2023 г. — WL/Комисия

(Дело T-252/23)

(2023/C 235/80)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: WL (представител: M. Velardo, avvocata)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да отмени решението от 5 май 2022 г., с което жалбоподателката не е била включена в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO/AD/380/19-AD9,
- да отмени решението от 15 юли 2022 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на невключването в списъка за бъдещи назначения от конкурси EPSO/AD/380/19-AD7 и EPSO AD/380/19-AD9,

- да отмени решението на органа по назначаване (ОН) от 8 февруари 2023 г., което е формирано фиктивно поради запазеното от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) мълчание в продължение на повече от четири месеца, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, подадена на 8 октомври 2022 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричане по-нататък „Правилникът“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на законовите разпоредби, които регламентират езиковия режим на европейските институции. Провеждането на писмения и устния изпит на език (английски и френски), различен от родния му език, е попречило на правилното оценяване на неговата компетентност, тъй като резултатът от изпитите му е обусловен и от нивото на езиковите му познания. От това е произтекло и нарушение на член 27 от Правилника.
2. Второ основание: нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите, липса на обективна оценка на кандидатите (съдебна практика *Glantenay*) и нарушение на член 5, алинеи 1 и 3 от приложение III към Правилника. Действително, някой от тях са повторили писмените изпити, без да са налице необходимите предпоставки за това.

Съпоставянето на кандидатите в хода на провеждане на изпитите в центъра за оценяване е било изопачено, защото конкурсната комисия не е проверила превантивно истинността на съдържащите се в Talent Screener (подбора по квалификации) декларации.

3. Трето основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и свързания с него принцип на равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), защото жалбоподателката не е била в състояние да се запознае с пълната мотивация на изключването ѝ от участие в конкурса преди подаването на жалбата. Това е довело и до нарушаване на принципа на равенство на страните в процеса.
4. Четвърто основание: нарушение на член 5, алинеи 5 и 6 от приложение III към Правилника, тъй като изпитната комисия не е включила в списъка за бъдещи назначения поне два пъти повече кандидати спрямо конкурсните длъжности.
5. Пето основание: нарушение на обявлението за конкурса, член 5, алинея 1 от приложение III към Правилника и произтичаща от това явна грешка в преценката, защото в конкурса за степен AD7 са били оценявани също така ръководните умения на кандидатите, а този критерий е запазен само за степен AD9.
6. Шесто основание: нарушение на принципите от решение *Di Prospero*/Комисия и нарушение на член 27 от Правилника и на принципа на равенство, тъй като обявлението за конкурса не позволява участие и в двата конкурса — за степен AD7 и за степен AD9, като някои кандидати за степен AD9 са били автоматично прехвърлени в списъка за бъдещи назначения за степен AD7.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равенство между кандидатите и липса на обективност в оценяването, поради липсата на стабилност в състава на конкурсната комисия заради честите промени в него и поради липсата на „shadowing“ (надзор) от страна на председателя.

Жалба, подадена на 14 май 2023 г. — WM/Комисия

(Дело T-253/23)

(2023/C 235/81)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: WM (представител: M. Velardo, avvocatа)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 5 май 2022 г., с което жалбоподателят не е бил включен в списъка за бъдещи назначения от конкурса EPSO/AD/380/19-AD7,
- да отмени решението от 15 юли 2022 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на невключването в списъка за бъдещи назначения от конкурса EPSO/AD/380/19-AD7,
- да отмени решението на органа по назначаване (ОН) от 10 февруари 2023 г., което е формирано фиктивно поради запазеното от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) мълчание в продължение на повече от четири месеца, с което е отхвърлена жалбата по административен ред, подадена на 10 октомври 2022 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричане по-нататък „Правилникът“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на законовите разпоредби, които регламентират езиковия режим на европейските институции. Провеждането на писмения и устния изпит на език (английски и френски), различен от родния му език, е попречило на правилното оценяване на неговата компетентност, тъй като резултатът от изпитите му е обусловен и от нивото на езиковите му познания. От това е произтекло и нарушение на член 27 от Правилника.
2. Второ основание: нарушение на принципа на равно третиране на кандидатите, липса на обективна оценка на кандидатите (съдебна практика *Glantenay*) и нарушение на член 5, алинеи 1 и 3 от приложение III към Правилника. Действително, някой от тях са повторили писмените изпити, които са били на доста по-ниско равнище на трудност.

Съпоставянето на кандидатите в хода на провеждане на изпитите в центъра за оценяване е било изопачено, защото конкурсната комисия не е проверила превантивно истинността на съдържащите се в Talent Screener (подбора по квалификации) декларации.
3. Трето основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и свързания с него принцип на равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз), защото жалбоподателят не е бил в състояние да се запознае с пълната мотивация на изключването му от участие в конкурса преди подаването на жалбата. Това е довело и до нарушаване на принципа на равенство на страните в процеса.
4. Четвърто основание: нарушение на член 5, алинеи 5 и 6 от приложение III към Правилника, тъй като изпитната комисия не е включила в списъка за бъдещи назначения поне два пъти повече кандидати спрямо конкурсните длъжности.
5. Пето основание: нарушение на обявлението за конкурса, член 5, алинея 1 от приложение III към Правилника и произтичаща от това явна грешка в преценката, защото в конкурса за степен AD7 са били оценявани също така ръководните умения на кандидатите, а този критерий е запазен само за степен AD9.
6. Шесто основание: нарушение на принципите от решение *Di Prospero*/Комисия и нарушение на член 27 от Правилника и на принципа на равенство, тъй като обявлението за конкурса не позволява участие и в двата конкурса — за степен AD7 и за степен AD9, като някои кандидати за степен AD9 са били автоматично прехвърлени в списъка за бъдещи назначения за степен AD7.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равенство между кандидатите и липса на обективност в оценяването, поради липсата на стабилност в състава на конкурсната комисия заради честите промени в него и поради липсата на „shadowing“ (надзор) от страна на председателя.

Жалба, подадена на 16 май 2023 г. — Symrise/Комисия**(Дело T-263/23)**

(2023/C 235/82)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Symrise AG (Холцминден, Германия) (представители: T. Kuhn, M. Rust, T.-M. Wienke, L. Bär и J. Jourdan, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение на Комисията C(2023) 1103 окончателен от 10 февруари 2023 г., с което се разпорежда проверка в помещенията на Symrise AG и всички контролирани пряко или непряко от него дъщерни дружества на основание член 20, параграф 4 от Регламент на Съвета (ЕО) № 1/2003 ⁽¹⁾ (AT.40826 — Rose),
- да осъди Комисията да плати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. В рамките на първото основание се изтъква нарушение на основните права на жалбоподателя на неприкосновеност на частните помещения и правоотношения, гарантирани с член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Жалбоподателят изтъква, че решението, с което се разпорежда проверка в неговите помещения (i) е произволно, тъй като Комисията не е разполагала с достатъчни улики, въз основа на които може да се предполага участието на жалбоподателя в каквото и да е нарушение на конкурентното право и (ii) представлява непропорционална намеса в неговите основни права на неприкосновеност на частните помещения и правоотношения, тъй като не съдържа времево ограничение.
2. В рамките на второто основание се твърди нарушение на член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 и на задължението на Комисията да изложи мотиви на основание на член 296, параграф 2 ДФЕС. Жалбоподателят твърди, че решението нарушава задължението на Комисията да посочи точно и ясно предмета на проверката, в нарушение на член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 и на задължението на Комисията да мотивира ясно решенията си. По-конкретно, формулировката на решението не позволявала на жалбоподателя да разбере обхвата на проверката и съответно да упражни правото си на защита.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1: Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 11 май 2023 г. — VDK/Комисия**(Дело T-265/23)**

(2023/C 235/83)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Verband der Deutschen Kutter- und Küstenfischer e.V. (VDK) (Хамбург, Германия) (представител: Rechtsanwalt M. Waller)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Делегиран регламент (ЕС) 2023/340 на Комисията от 8 декември 2022 година за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2017/118 по отношение на мерките за опазване в зоните Sylter Aussenriff, Borkum-Riffgrund, Doggerbank и Östliche Deutsche Bucht и в зоните Klaverbank, Frieze Front и Centrale Oestergronden ⁽¹⁾,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на Договорите

Според жалбоподателя обжалваният регламент нарушава определения в член 5, параграф 4 ДЕС принцип на пропорционалността. В частност:

- По отношение на преследваната с обжалвания регламент защита на местообитанието „рифове“ (код 1170), този регламент нямал легитимна цел. Вземто за основа от Германия определение на местообитанието „риф“, посочено в приложение I към Директива 92/43/ЕИО за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, било твърде неопределено. Комисията неправилно не оспорила това определение.
- Зоните, обхванати от обжалвания регламент поради риболовните ограничения, били твърде обширни и надхвърляли мерките, необходими за защита на местообитанията.
- Доколкото регламентът има за цел да защити биотопа „Богати на видове зони от чакъл, едрозърнест пясък и черупчест чакъл в морската и брегова зона“, според жалбоподателя все още не било доказано, че риболовните ограничения били необходими за защитата на този биотоп.
- Проверка на целесъобразността на установените с обжалвания регламент риболовни ограничения все още не била възможна, тъй като представените от Германия технически основи на мерки за управление вече били опорочени. Комисията неправилно не оспорила това.
- Освен това в източната част на Sylter Außenriffs били предвидени изключения от определени риболовни ограничения за традиционни риболов на раци, но не и за други риболовни техники, които биха имали относително слабо въздействие върху местообитанията.
- Освен това блокирането в размер на 55 % от района на Amrumbank във всеки случай не можело да се обоснове във връзка с риболова на раци. Последиците от риболова на раци върху пясъчна подпочва били достатъчно изследвани чрез различни проучвания. В това отношение съществени последици върху местообитанието „пясъчна плитчина“ били изключени.
- По отношение на една част от Sylter Außenriffs, за която не се прилагат риболовните ограничения, не се откривали технически мотиви, а това поставяло под въпрос риболовните ограничения като цяло в зоната.

2. Второ основание: недопустимост

Доколкото обжалваният делегиран регламент има за предмет защитата на биотопа „Богати на видове зони от чакъл, едрозърнест пясък и черупчест чакъл“, това според жалбоподателя не попадало в границите на компетентност съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 ⁽²⁾ във връзка с член 13, параграф 4 от Директива 2008/56/ЕО ⁽³⁾, тъй като този биотоп не бил част от национална програма от мерки и освен това не попадал в обхвата на защитените зони, посочени в член 13, параграф 4 от Директива 2008/56/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 48, 2023, стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година относно общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 1954/2003 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2371/2002 и (ЕО) № 639/2004 на Съвета и Решение 2004/585/ЕО на Съвета (ОВ L 354, 2013 г., стр. 22).

⁽³⁾ Директива 2008/56/ЕО на европейския парламент и на съвета от 17 юни 2008 година за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия) (ОВ L 164, 2008 г., стр. 19).

Жалба, подадена на 17 май 2023 г. — AirDoctor/EUIPO (AMAZING AIR)

(Дело T-269/23)

(2023/C 235/84)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: AirDoctor LLC (Шърман Оукс, Калифорния, Съединени американски щати) (представител: K. Rantala, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словната марка на Европейския съюз „AMAZING AIR“ — заявка за регистрация № 18 716 085

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 март 2023 г. по преписка R 2299/2022-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 18 май 2023 г. — Rosbank/Съвет

(Дело T-270/23)

(2023/C 235/85)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: ПАО РОСБАНК (Москва, Русия) (представител: А. Генко, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме жалбата му за отмяна да допустима и основателна и в резултат от това:
- да отмени Регламент (ЕС) 269/2014 на Съвета от 17 март 2014 г., изменен на 25 февруари 2023 г. с Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/429 (ОВ L 59 I/ 278), в частта му, в която жалбоподателят е добавен в списъка с образуванията, санкционирани под номер 199,
- да отмени Решение 2014/145/ОВППС на Съвета от 17 март 2014 г., изменено на 25 февруари 2023 г. с Решение (ОВППС) 2023/432 на Съвета (ОВ L 59 I/ 437), доколкото с него жалбоподателят се добавя към списъка с образуванията, санкционирани под номер 199,

- да се отмени Регламент (ЕС) 269/2014 на Съвета от 17 март 2014 г., изменен на 25 февруари 2022 г. с Регламент (ЕС) 2022/330 (ОВ L 51/1) посредством добавянето на нов критерий, който позволява санкционирането на „видни бизнесмени или юридически лица, образувания или органи, участващи в икономически сектори, които осигуряват значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация“, в частта му, в която се отнася до жалбоподателя,
- да отмени Решение 2014/145/ОВППС на Съвета от 17 март 2014 г., изменено с Решение (ОВППС) 2022/329 на Съвета от 25 февруари 2022 г. (ОВ L 50/1) посредством добавянето на нов критерий, който позволява санкционирането на „видни бизнесмени, активни в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация“, в частта му относно жалбоподателя,
- да отмени актовете за запазване на името на жалбоподателя в списъците, в частта им относно него,
- да осъди Съвета да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква осем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е липса на мотиви. Съветът не бил посочил никакви отделни, специфични и конкретни мотиви, позволяващи квалифициране на жалбоподателя съгласно приложения спрямо него критерий, а именно този, който позволява санкционирането на „образувания [...], участващи в икономически сектори, които осигуряват значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация“.
2. Второто основание е грешка в преценката. Жалбоподателят посочва, че мотивите съдържат грешни твърдения и че доказателственият материал не съдържа факти, които обосновават налагането на санкция. Освен това не било представено доказателство за наличието на значителен принос към ресурсите на правителството на Руската федерация. Накрая, Съветът се бил основал на факти, които не се актуални.
3. Третото основание е злоупотреба с власт. Доказателственият материал, предоставен от Съвета, сочел, че посредством тази мярка е санкционирано трето физическо лице и по-общо, че мярката има за цел да санкционира руските авоари в Европа, а не жалбоподателя.
4. Четвъртото основание е нарушение на принципа на пропорционалност поради непропорционалното влияние върху третите лица и невъзможността санкцията да изпълни целите на Регламент № 269/2014.
5. Петото основание е нарушение на принципа на недопускане на дискриминация поради непропорционалното влияние върху третите лица и невъзможността санкцията да изпълни целите на Регламент № 269/2014.
6. Шестото основание е прекомерно засягане на основните права и по-специално на правото на собственост.
7. Седмото основание е наличието на възможност за приемане на други мерки, които са по-малко ограничителни от разглежданите.
8. Осмото основание е незаконосъобразност на критерия относно образуванията, добавен към член 3, параграф 1, буква ж) от Регламент № 269/2014. Жалбоподателят изтъква липсата на достатъчна връзка между критерия и преследваната цел, както и нарушаване на основните права на Съюза, по-специално на принципа на равнопоставеност и на недопускане на дискриминация.

Жалба, подадена на 22 май 2023 г. — Alfa-Bank/Съвет

(Дело T-271/23)

(2023/C 235/86)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Alfa-Bank JSC (Москва, Русия) (представител: B. Malmendier, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени точка 198 от Решение (ОВППС) 2023/432 на Съвета от 25 февруари 2023 година ⁽¹⁾ за изменение на Решение 2014/145/ОВППС от 17 март 2014 година,
- да отмени точка 198 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/429 на Съвета от 25 февруари 2023 година ⁽²⁾ за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 от 17 март 2014 година,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да плати съдебните разноски в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е неправилна преценка на фактите от страна на Съвета, което води до погрешно класифициране на жалбоподателя като лице от специфичната категория „видни бизнесмени или юридически лица, образувания или органи, осъществяващи дейност в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация, отговорно за анексирането на Крим и дестабилизирането на Украйна, и свързани с тях физически или юридически лица, образувания или органи“.
2. Второто основание е липса на правна обосновка от страна на Съюза за налагането на икономически ограничителни мерки на жалбоподателя, неговите „сътрудници“ и клиентите му.
3. Третото основание е, че Съветът не разполага с цялостни, достоверни и достатъчни доказателства, които да обосноват прилагането на ограничителни мерки по отношение на жалбоподателя и свързаните с него лица.
4. Четвъртото основание е нарушение на принципа на пропорционалност и на основните права, по-специално на правото на собственост, на свободата на извършване на икономическа или търговска дейност и на правото на защита на репутацията.
5. Петото основание е липса на доказателства за наличието на правни сътрудници, както и относно релевантността и вида на отношенията между жалбоподателя и неговите сътрудници.
6. Шестото основание е нарушение от страна на Съвета на равновесието между целите на външната политика, които се преследват посредством санкциите, и ограничаването на икономическите права на жалбоподателя, като в резултат от това Съветът допринася за обедняването на населението на Руската федерация.

⁽¹⁾ Решение (ОВППС) 2023/432 на Съвета от 25 февруари 2023 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 59I, 2023 г., стр. 437).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/429 на Съвета от 25 февруари 2023 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 59I, 2023 г., стр. 278).

Жалба, подадена на 19 май 2023 г. — Karadeniz/EUIPO — Sakmakci (Acapulco)

(Дело T-274/23)

(2023/C 235/87)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Taha Karadeniz (Динслакен, Германия) (представител: J. Schmidt, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ayhan Sakmakci (Бохум, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Asarulco“ — марка на Европейския съюз № 18 125 766

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 14 февруари 2023 г. по преписка R 691/2022-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително разноските в производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 22 май 2023 г. — Sumol + Compal Marcas/EUIPO — Kåska (smål)

(Дело T-279/23)

(2023/C 235/88)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sumol + Compal Marcas SA (Карнаксид, Португалия) (представители: R. Milhães, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Kåska Oy (Хелзинки, Финландия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „smål“ — Заявка за регистрация № 18 442 375

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 1 март 2023 г. по преписка R 2295/2022-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отмени решението на отдела по отмяна от 23 септември 2022 г. в производство по възражение № В 3 150 396,
- да осъди EUIPO и другата страна в производството да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение и неправилно прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 23 май 2023 г. — Aven/Съвет

(Дело T-283/23)

(2023/C 235/89)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Petr Aven (Клаугулеяс, Латвия) (представители: Т. Marembert и А. Bass, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2023/572 ⁽¹⁾ на Съвета от 13 март 2023 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, доколкото засяга жалбоподателя,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/571 ⁽²⁾ на Съвета от 13 март 2023 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, доколкото засяга жалбоподателя,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, изведено от съществени процесуални нарушения и от нарушение на задължението за периодично преразглеждане.
2. Второ основание, изведено от грешка в преценката. Жалбоподателят твърди, че никое от твърденията в мотивите на Съвета не е доказано и че не е изпълнен критерият за активно подпомагане на действия или политики, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, т.е. посоченият в член 2, параграф 1, буква а) от Решение 2014/145/ОВППС критерий.
3. Трето основание, изведено от грешка в преценката. Жалбоподателят твърди, че никое от посочените в мотивите на Съвета твърдения не е доказано и че не е изпълнен критерият за материална или финансова подкрепа на вземащите решения лица в Русия, отговорни за анексирането на Крим или дестабилизирането на Украйна, или които извличат ползи от тези вземащи решения лица, т.е. посоченият в член 2, параграф 1, буква г) от Решение 2014/145/ОВППС критерий.
4. Четвърто основание, изведено от възражението за незаконосъобразност на критерия, посочен в член 2, параграф 1, буква ж) от Решение 2014/145/ОВППС. Жалбоподателят счита, че посоченият критерий е лишен от правно основание.
5. Пето основание, изведено от възражението за незаконосъобразност на критерия, посочен в член 2, параграф 1, буква ж) от Решение 2014/145/ОВППС. В това отношение жалбоподателят твърди, че посоченият критерий нарушава принципа на пропорционалност.
6. Шесто основание, изведено от грешка в преценката, тъй като Съветът не доказва нито че жалбоподателят е влиятелен бизнесмен, нито че банковият сектор предоставя съществен източник на доходи на правителството на Руската федерация. На последно място жалбоподателят твърди, че от почти една година вече не извършва дейност в руския банков сектор.

⁽¹⁾ (ОВ L 75 I, 2023 г., стр. 134).⁽²⁾ (ОВ L 75 I, 2023 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 24 май 2023 г. — Volta Charging/EUIPO — The Paper & Office Equipment Spain Ass (VOLTA)**(Дело T-285/23)**

(2023/C 235/90)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Volta Charging LLC (Сан Франциско, Калифорния, Съединени американски щати) (представител: T. Stein, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: The Paper & Office Equipment Spain Ass, SA (Аранкудиага, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словната марка на Европейския съюз „VOLTA“ — марка на Европейския съюз №17 630 252

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 6 март 2023 по преписка R 1860/2022-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да разпреди оттеглянето на марка на Европейския съюз №17 630 252 „VOLTA“ в нейната цялост,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, направени по необходимост от жалбоподателя за целите на производството пред Общия съд и апелативния състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) във връзка с член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Определение на Общия съд от 16 май 2023 г. — C&C IP UK/EUIPO — Tipico Group (t)**(Дело T-762/21) ⁽¹⁾**

(2023/C 235/91)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 64, 7.2.2022 г.

Определение на Общия съд от 16 май 2023 г. — Diesel/EUIPO — Lidl Stiftung (Joggjeans)**(Дело T-378/22) ⁽¹⁾****(2023/C 235/92)***Език на производството: английски*

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 16.8.2022 г.

Определение на Общия съд от 16 май 2023 г. — Diesel/EUIPO — Lidl Stiftung (Joggjeans)**(Дело T-379/22) ⁽¹⁾****(2023/C 235/93)***Език на производството: английски*

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 16.8.2022 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG